

31999R0800

17.4.1999

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 102/11

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 800/1999**z dnia 15 kwietnia 1999 r.****ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 923/96⁽²⁾, w szczególności jego art. 13 i 21, jak również odpowiednie przepisy innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rolnych,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiające agromonetarne porozumienia dotyczące EUR⁽³⁾, w szczególności jego art. 3 i 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych⁽⁴⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 604/98⁽⁵⁾, było wielokrotnie i w znacznym stopniu zmieniane; przy okazji nowych zmian należy przededagować powyższe rozporządzenie w celu uzyskania jego przejrzystości.
- (2) Ogólne zasady ustanowione przez Radę przewidują wypłatę refundacji po przedstawieniu dowodu, że produkty zostały wywiezione ze Wspólnoty; uprawnienie do refundacji nabywa się z chwilą, gdy produkty opuszczają rynek Wspólnoty, podczas gdy stosuje się jednolitą stawkę refundacji dla wszystkich państw trzecich; w przypadku gdy stawka refundacji jest zróżnicowana ze względu na miejsce przeznaczenia produktów, uprawnienie do refundacji jest uzależnione od przywozu do państwa trzeciego.
- (3) Wprowadzenie w życie Porozumienia w sprawie Rolnictwa Rundy Urugwajskiej uzależnia, zgodnie z ogólną zasadą, przyznanie refundacji od wymogu dotyczącego pozwolenia na wywóz obejmującego wcześniejsze wyznaczenie refundacji; jednakże dostawy we Wspólnocie dla organizacji międzynarodowych i sił zbrojnych, dostawy prowiantu oraz wywóz małych ilości mają charakter szczególny i niewielkie znaczenie ekonomiczne; z tych powodów został przewidziany specjalny

system bez pozwoleń na wywóz, mający na celu ułatwienie takich operacji wywozowych i unikanie nadmiernych obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych i właściwych władz.

- (4) W rozumieniu niniejszego rozporządzenia za dzień wywozu uważa się dzień, w którym organy celne przyjmują dokument, w którym zgłaszający oświadcza wolę dokonania wywozu produktów, w odniesieniu do których wnosi o skorzystanie z refundacji wywozowej; dokument ten ma na celu zwrócenie uwagi, w szczególności uwagi organów celnych, na fakt, że dana operacja jest przeprowadzana z pomocą środków finansowych Wspólnoty, w celu przeprowadzenia przez te organy odpowiednich kontroli; od momentu tego przyjęcia produkty pozostają pod dozorem celnym do czasu ich faktycznego wywozu; data ta służy za podstawę ustalenia ilości, rodzaju i cech wywożonego produktu.
- (5) W przypadku wysyłki luzem lub wysyłki jednostek niestandardowych przyjmuje się, że dokładna masa netto produktów może być znana dopiero po załadunku na środek transportu; w takiej sytuacji należy określić w zgłoszeniu wywozowym masę tymczasową.
- (6) W celu właściwego stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 386/90 z dnia 12 lutego 1990 r. w sprawie monitorowania wywozu produktów rolnych otrzymujących refundacje lub inne kwoty⁽⁶⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 163/94⁽⁷⁾, należy przewidzieć, że sprawdzenie zgodności pomiędzy zgłoszeniem wywozowym a wywożonymi produktami rolnymi następuje w chwili załadunku kontenera, ciężarówka, statku lub innych podobnych środków przewozowych.
- (7) W przypadku gdy produkty są często wywożone w małych ilościach, należy przewidzieć uproszczoną procedurę w odniesieniu do dnia, który ma być brany pod uwagę celem wyznaczenia stawki refundacji.
- (8) Aby można było jednolicie interpretować pojęcie „wywóz ze Wspólnoty”, należy sprecyzować, że produkt jest uważany za wywieziony, gdy opuszcza obszar celny Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21.⁽²⁾ Dz.U. L 126 z 24.5.1996, str. 37.⁽³⁾ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 351 z 14.12.1987, str. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 80 z 18.3.1998, str. 19.⁽⁶⁾ Dz.U. L 42 z 16.2.1990, str. 6.⁽⁷⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.1994, str. 2.

- (9) Może być konieczne, aby eksporter lub przewoźnik zastosował środki mające na celu niedopuszczenie do zepsucia produktów przeznaczonych do wywozu w okresie sześćdziesięciu dni od przyjęcia zgłoszenia wywozowego i przed opuszczeniem obszaru celnego Wspólnoty albo przed przywozem produktów do miejsca przeznaczenia; środkiem takim jest mrożenie, które umożliwia zachowanie produktów w stanie nienaruszonym; w celu przestrzegania tego wymogu należy zezwalać na dokonanie zamrożenia we wspomnianym okresie.
- (10) Właściwe władze powinny zapewnić, aby produkty opuszczające Wspólnotę lub przewożone w tranzycie do określonego miejsca przeznaczenia były tymi, które faktycznie podlegały celnym formalnościom wywozowym; w tym celu, gdy produkt przed opuszczeniem obszaru celnego Wspólnoty lub przed dotarciem do określonego miejsca przeznaczenia przekracza terytorium innych Państw Członkowskich, należy używać egzemplarza kontrolnego T5, określonego w art. 471–495 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r., ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 502/1999 ⁽²⁾; jednakże aby uprościć procedurę administracyjną, pożądane wydaje się ustalenie bardziej elastycznych procedur niż zastosowanie egzemplarza kontrolnego T5, w przypadku transakcji w ramach uproszczonej procedury tranzytu wspólnotowego w przewozie kolejowym lub dużymi kontenerami na mocy art. 412–442 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, które przewiduje, że nie ma konieczności dokonania żadnych formalności w urzędzie celnym na stacji granicznej, gdy transport zaczyna się wewnątrz Wspólnoty i ma się zakończyć poza nią.
- (11) W niektórych przypadkach można wystąpić o refundację w odniesieniu do produktów, które zostały wywiezione i które opuściły obszar celny Wspólnoty, które jednak powrotnie przywiezione w celu przeładowania lub innej operacji tranzytowej przed osiągnięciem miejsca przeznaczenia poza tym obszarem; takie powrotne przywozy mogą mieć miejsce również z powodów niezwiązanych z wymogami transportowymi, w szczególności w celu spekulacji; w takich przypadkach nie ma gwarancji przestrzegania terminu sześćdziesięciu dni na opuszczenie obszaru celnego Wspólnoty; aby zapobiegać takim sytuacjom, należy wyraźnie określić warunki, na jakich mogą odbywać się takie powrotne przywozy.
- (12) Uzgodnienia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu mogą być zastosowane tylko w odniesieniu do tych produktów, które są w swobodnym obrocie i które są, we właściwym przypadku, pochodzenia wspólnotowego; w przypadku niektórych produktów złożonych, refundacji nie wyznacza się dla samego produktu, ale w odniesieniu do produktów podstawowych wchodzących w jego skład; w przypadku gdy refundacja jest ustalona na podstawie jednego składnika lub więcej składników, aby przyznać refundację lub jej stosowną część wystarczy, aby wspomniany składnik lub składniki same spełniały wymogi lub nie spełniają ich samodzielnie z powodu włączenia do innych produktów; w celu uwzględnienia szczególnego statusu niektórych składników należy sporządzić wykaz produktów, do których refundacje są ustalane na podstawie jednego składnika.
- (13) Artykuły 23–26 rozporządzenia Rady (WE) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽³⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 82/97 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾, definiują niepreferencyjne pochodzenie towarów; w celu przyznania refundacji wywozowej tylko produkty całkowicie uzyskane lub poddane istotnemu przetworzeniu we Wspólnocie uznaje się za towary pochodzenia wspólnotowego; w celu jednolitego stosowania we wszystkich Państwach Członkowskich, właściwe jest wyjaśnienie, że niektóre mieszanki produktów nie kwalifikują się do refundacji.
- (14) Stawkę refundacji ustala się według klasyfikacji taryfowej produktu; klasyfikacja ta może, w odniesieniu do niektórych mieszanek, towarów w zestawach i towarów złożonych, spowodować przyznanie refundacji wyższej od kwoty ekonomicznie uzasadnionej; dlatego konieczne jest przyjęcie przepisów szczególnych dotyczących ustalania refundacji stosowanej do mieszanek, towarów w zestawach i towarów złożonych.
- (15) W przypadku gdy stawka refundacji jest zróżnicowana ze względu na miejsce przeznaczenia produktu, należy sprawdzić, czy produkt został przywieziony do jednego z państw trzecich, dla których refundacja jest ustalona; środek taki może być bez trudu zlagodzony w odniesieniu do takiego wywozu, w przypadku gdy kwota refundacji jest mała, a sama transakcja daje wystarczające gwarancje, że dane produkty przybędą do miejsca przeznaczenia; celem tego przepisu jest uproszczenie pracy administracyjnej w zakresie przedstawiania dowodów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 65 z 12.3.1999, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.1997, str. 1.

- (16) W przypadku gdy stosuje się jednolitą stawkę refundacji do wszystkich miejsc przeznaczenia w dniu wcześniejszego wyznaczenia refundacji, w niektórych przypadkach istnieje klauzula obowiązkowego przeznaczenia; należy rozważyć taką sytuację jako wariant refundacji, w przypadku gdy stawka refundacji stosowana w dniu wywozu jest niższa od stawki refundacji stosowanej w dniu wcześniejszego jej wyznaczenia, dostosowanej, tam gdzie jest to właściwe, do dnia, w którym następuje wywóz.
- (17) W przypadku gdy stawka refundacji jest zróżnicowana ze względu na miejsce przeznaczenia wywożonych produktów, należy przedstawić dowód, że dany produkt został przywieziony do państwa trzeciego; dokonanie przywózowych formalności celnych polega w szczególności na uiszczeniu stosowanych należności przywózowych, aby produkt mógł zostać wprowadzony do obrotu w danym państwie trzecim; uwzględniając różnorodność sytuacji w państwach trzecich przywozu, wskazane jest uznanie przedstawionych dokumentów celnych przywózowych, które stanowią gwarancję, że wywiezione produkty przybyły do miejsca przeznaczenia, przy czym należy ograniczyć utrudnienia w handlu do minimum.
- (18) W celu ułatwienia wspólnotowym eksporterom uzyskania dowodu przybycia do miejsca przeznaczenia, należy przewidzieć, aby spółki wyspecjalizowane w płaszczynie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru, zatwierdzone przez Państwa Członkowskie, wydawały zaświadczenia o dotarciu do miejsca przeznaczenia produktów rolnych wywożonych ze Wspólnoty, które korzystają ze zróżnicowanych refundacji; za zatwierdzenie tych spółek odpowiedzialne są Państwa Członkowskie, które zatwierdzają je na zasadzie jednostkowych przypadków zgodnej z niektórymi istniejącymi wytycznymi; należy wyjaśnić tę sytuację i włączyć te główne wytyczne do niniejszego rozporządzenia.
- (19) Aby wywóz produktów, korzystających z refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia, oraz wywóz innych produktów były traktowane w równoprawnym zakresie, należy przewidzieć wypłacanie części refundacji, obliczonej na podstawie najniższej stawki refundacji stosowanej w dniu dokonania wywozu, z chwilą gdy eksporter przedstawi dowód, że produkt opuścił obszar celny Wspólnoty.
- (20) W przypadku refundacji zróżnicowanych, jeżeli nastąpiła zmiana miejsca przeznaczenia, wypłacana jest refundacja stosowana do faktycznego miejsca przeznaczenia, przy czym podlega ona pułapowi kwoty stosowanej do miejsca przeznaczenia ustalonego wcześniej; aby zapobiec nadużyciom polegającym na systematycznym wyznaczaniu miejsc przeznaczenia z najwyższymi stawkami refundacji, należy wprowadzić system kar za zmianę miejsca przeznaczenia, dla którego stawka faktycznej refundacji jest niższa od stawki refundacji dla miejsca wyznaczonego wcześniej; ten nowy przepis ma wpływ na obliczanie części refundacji płatnej od momentu, gdy eksporter przedstawił dowód, że produkt opuścił obszar celny Wspólnoty.
- (21) W art. 23–26 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 zdefiniowane jest niepreferencyjne pochodzenie towarów; w niektórych przypadkach należy zastosować kryterium istotnego przetworzenia lub istotnej obróbki, jak przewidziano w art. 24, aby ocenić, czy produkty rzeczywiście przybyły do ich miejsca przeznaczenia.
- (22) Niektóre transakcje wywozowe mogą powodować zakłócenia w handlu; aby zapobiec takim zakłóceniom, należy uzależnić wypłatę refundacji nie tylko od warunku, że produkt opuścił obszar celny Wspólnoty, ale również od warunku, że produkt został przywieziony do państwa trzeciego lub był poddany istotnej obróbce lub istotnemu przetworzeniu; ponadto w niektórych przypadkach, wypłata refundacji może być uzależniona od warunku faktycznego wprowadzenia produktu do obrotu w państwie trzecim przywozu lub poddania go istotnemu przetworzeniu lub istotnej obróbce.
- (23) Jeżeli produkt uległ zniszczeniu albo uszkodzeniu przed wprowadzeniem go do obrotu w państwie trzecim lub zanim został poddany istotnemu przetworzeniu, refundacji nie uznaje się za należną; eksporter powinien mieć możliwość przedstawienia dowodów, że wywóz został dokonany w takich warunkach ekonomicznych, jakie pozwoliłyby na jego przeprowadzenie w normalnym warunkach.
- (24) Finansowanie przez Wspólnotę operacji wywozowych nie jest uzasadnione w przypadku, gdy operacja wywozowa nie jest normalną transakcją handlową, ponieważ jest pozbawiona rzeczywistego celu ekonomicznego i realizowana jest jedynie w celu otrzymania korzyści finansowej od Wspólnoty.

- (25) Należy zastosować środki mające na celu zapobieżenie przeznaczania funduszy wspólnotowych na transakcje, które nie odpowiadają żadnemu z celów systemu refundacji wywozowych; istnieje ryzyko wystąpienia takich operacji w odniesieniu do produktów korzystających z refundacji, które są ponownie przywożone do Wspólnoty bez wcześniejszego istotnego przetworzenia lub istotnej obróbki w państwach trzecich i do których stosuje się w przypadku ponownego przywozu obniżoną stawką celną lub stawkę zerową w stosunku do normalnej stawki na mocy umów preferencyjnych albo decyzji Rady; w celu zmniejszenia ograniczeń dla eksporterów właściwe jest stosowanie takich środków w odniesieniu do najbardziej wrażliwych produktów.
- (26) W celu ograniczenia niepewności eksporterów właściwe jest zaniechanie wymogu zwrotu refundacji w odniesieniu do produktów ponownie przywożonych do Wspólnoty po upływie dwóch lat od wywozu.
- (27) Z jednej strony, Państwa Członkowskie powinny być upoważnione do odmowy przyznania refundacji albo powinny być uprawnione do odzyskania wypłaconych refundacji w oczywistych przypadkach, gdy stwierdzono, że operacja nie jest zgodna z systemem refundacji wywozowych; z drugiej strony, należy unikać nadmiernego obciążenia władz krajowych obowiązkiem systematycznego sprawdzania wszystkich przypadków przywozu.
- (28) Produkty powinny być takiej jakości, która umożliwia ich wprowadzenie do obrotu na normalnych warunkach we Wspólnocie; jednakże właściwe jest uwzględnienie szczególnych zobowiązań wynikających z norm obowiązujących w państwach trzecich, będących miejscem przeznaczenia produktów.
- (29) Niektóre produkty mogą utracić uprawnienia do refundacji, w przypadku gdy przestają być solidnej, właściwej jakości handlowej.
- (30) Jeżeli refundacja została wyznaczona wcześniej lub wyznaczona w drodze przetargu, nie stosuje się wywozowej opłaty wyrównawczej, gdyż wywóz musi być dokonany na warunkach określonych wcześniej lub określonych w drodze przetargu; w analogiczny sposób, w przypadku gdy wywóz jest uzależniony od wywozowej opłaty wyrównawczej wyznaczonej wcześniej lub ustalonej w drodze przetargu, należy przewidzieć, że wywóz musi być dokonany zgodnie z ustalonymi warunkami i dlatego nie może kwalifikować się do refundacji wywozowej.
- (31) W celu ułatwienia eksporterom finansowania ich transakcji należy upoważnić Państwa Członkowskie do wypłaty w formie zaliczki całej lub części kwoty refundacji w momencie przyjęcia zgłoszenia lub deklaracji płatności, pod warunkiem złożenia zabezpieczenia, aby zapewnić zwrot wypłaconej zaliczki w przypadku, gdyby później okazało się, że refundacja nie powinna zostać wypłacona.
- (32) Kwota wypłacona przed wywozem musi być zwrócona w przypadku, gdy okazuje się, że nie istnieją żadne uprawnienia do refundacji wywozowej albo że istnieje uprawnienie do niższej refundacji; w celu zapobieżenia nadużyciom zwrot musi zawierać kwotę dodatkową; w przypadku siły wyższej kwoty dodatkowej nie zwraca się.
- (33) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 565/80 ⁽¹⁾, zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2026/83 ⁽²⁾, ustanawia ogólne zasady płatności przed wywozem kwoty równej refundacji wywozowej.
- (34) Artykuł 4 ust. 5 i 6 rozporządzenia (EWG) nr 565/80 przewiduje, że dzień, w którym produkty podstawowe są poddane kontroli celnej, jest dniem, w którym ustala się stawkę refundacji lub określa dostosowania, których należy dokonać w odniesieniu do tej stawki.
- (35) Dniem operacyjnym powinien być dzień, w którym organy celne przyjmują zgłoszenie od zainteresowanej osoby, w którym oświadcza ona swój zamiar objęcia produktów lub towarów procedurami przewidzianymi w art. 4 i 5 rozporządzenia (EWG) nr 565/80 i wywiezienia ich, z refundacją, po przetworzeniu lub składowaniu; zgłoszenie to musi zawierać szczegóły konieczne do obliczenia refundacji.
- (36) Wypłata refundacji przed przetwarzaniem ma na celu traktowanie produktów wspólnotowych w równoprawnym zakresie z produktami przywożonymi z państw trzecich, przeznaczonymi do przetworzenia i do ponownego wywozu.
- (37) Metody produkcji produktów przetworzonych i ich procedury kontrolne wymagają pewnego stopnia elastyczności; art. 115 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 przewiduje system ekwiwalencji w ramach procedury uszlachetniania czynnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 62 z 7.3.1980, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 199 z 22.7.1983, str. 12.

- (38) Aby umożliwić bardziej wydajne wykorzystanie istniejącej zdolności składowej, należy przewidzieć system, według którego zachowana byłaby ekwiwalencja produktów składowanych luzem, które będą wywiezione po przetworzeniu.
- (39) Produkty, które nie kwalifikują się do objęcia refundacjami, nie mogą być produktami ekwiwalentnymi.
- (40) Z przepisów rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3002/92 z dnia 16 października 1992 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady kontroli wykorzystania i/lub przeznaczenia produktów pochodzących z interwencji ⁽¹⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 770/96 ⁽²⁾, wynika, że produkty objęte skupem interwencyjnym muszą osiągnąć wskazane miejsce przeznaczenia; w rezultacie produkty te nie mogą być zastąpione produktami ekwiwalentnymi.
- (41) Należy wyznaczyć termin wywozu danych produktów; termin ten musi być wyznaczony z uwzględnieniem systemu pozwoleń na wywóz i świadectw o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji.
- (42) W przypadku gdy wywóz jest poprzedzony składowaniem, właściwe wydaje się ograniczenie niniejszego rozporządzenia do zabiegów zmierzających do zapewnienia zachowania w odpowiednim stanie wspomnianych towarów; w celu wyjaśnienia sytuacji należy przewidzieć, aby zabiegi te nie miały żadnego wpływu na zastosowanie refundacji.
- (43) Artykuł 5 rozporządzenia (EWG) nr 565/80 stanowi, że kwota równa refundacji wywozowej ma być wypłacona z chwilą, gdy produkty lub towary są poddane procedurze składu celnego lub wolnego obszaru celnego; gdy tylko deklaracja płatności została przyjęta, należy umożliwić przewiezienie tych produktów lub towarów do innego Państwa Członkowskiego niż to, w którym dokonywana jest płatność, celem składowania i późniejszego wywozu; należy przewidzieć dołączenie egzemplarza kontrolnego T5 do produktów lub towarów w celu przedstawienia dowodu opuszczenia Wspólnoty; aby zapobiec ryzyku podwójnej płatności, należy umieścić w zgłoszeniu wywozowym pewne adnotacje, informujące agencję płatniczą Państwa Członkowskiego, w którym zgłoszenie wywozowe zostało przyjęte, że rozpoczęto już procedurę płatności refundacji.
- (44) Refundacji nie przyznaje się, jeżeli termin wywozu lub termin dostarczenia dowodów wymaganych w celu otrzymania płatności refundacji nie jest dotrzymany; należy przyjąć podobne środki do tych, które są zawarte w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych ⁽³⁾, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 3403/93 ⁽⁴⁾.
- (45) W Państwach Członkowskich produkty przywożone w pewnych celach z państw trzecich są zwolnione z należności przywozowych; o ile rynki te mają pewne znaczenie, produkty wspólnotowe należy traktować w równoprawnym zakresie z produktami, które są przywożone z państw trzecich; sytuacja taka powstaje w szczególności w przypadku produktów używanych do zaopatrywania w prowiant statków wodnych i statków powietrznych.
- (46) W przypadku zaopatrywania w prowiant statków wodnych i statków powietrznych oraz dostaw dla sił zbrojnych możliwe jest ustalenie specjalnych zasad dotyczących ustalenia kwoty refundacji.
- (47) Produkty wzięte na pokład statków jako zaopatrzenie w prowiant są wykorzystywane do spożycia na pokładzie; produkty te spożyte w stanie, w jakim są, lub wykorzystane do przygotowania żywności na pokładzie, kwalifikują się do refundacji stosowanych do produktów nieprzetworzonych; z uwagi na miejsce, jakim dysponują statki powietrzne, żywność musi być przygotowana przed wzięciem jej na pokład; w celu harmonizacji należy przyjąć zasady pozwalające na korzystanie z takich samych refundacji do produktów rolnych spożywanych na pokładzie samolotu, jakie przyznawane są produktom spożywczym po przygotowaniu na pokładzie statków.
- (48) Działalność w zakresie zaopatrywania w prowiant statków wodnych lub statków powietrznych ma bardzo specjalistyczny charakter, uzasadniający szczególne uzgodnienia dotyczące wypłaty refundacji zaliczkowo; produkty i towary dostarczone do magazynów żywności muszą być następnie dostarczane w celu zaopatrzenia w prowiant; dostawy do takich magazynów nie mogą być uznawane za ostateczny wywóz w celu uprawnienia do refundacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 17.10.1992, str. 17.

⁽²⁾ Dz.U. L 104 z 27.4.1996, str. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 310 z 14.12.1993, str. 4.

- (49) W przypadku gdyby wspomniane uproszczenia zostały zastosowane, a następnie stwierdzono by, że refundacja nie powinna być wypłacona, eksporterzy wskutek tego skorzystaliby nienależnie z nieoprocenowanej pożyczki; dlatego należy podjąć środki, aby wykluczyć taką nienależną korzyść.
- (50) W celu utrzymania konkurencyjności towarów wspólnotowych, dostarczanych na platformy znajdujące się w niektórych strefach w pobliżu Państw Członkowskich, stawka refundacji musi być tą, którą stosuje się do zaopatrywania w prowiant we Wspólnocie; wypłata stawki refundacji wyższej od najniższej stawki w odniesieniu do dostaw do konkretnego miejsca przeznaczenia nie może być w żadnym wypadku uzasadniona, chyba że istnieją wątpliwości, czy towary dotarły do danego miejsca przeznaczenia; zaopatrywanie platform znajdujących się w odosobnionych strefach morskich jest z konieczności operacją specjalistyczną, tak więc powinno być możliwe sprawowanie wystarczającej kontroli nad tego rodzaju dostawami; pod warunkiem wypracowania odpowiednich środków kontroli, wydaje się wskazane zastosowanie do tych dostaw obowiązującej stawki refundacji dla zaopatrywania w prowiant we Wspólnocie; istnieje możliwość ustanowienia procedury uproszczonej dla dostaw o mniejszym znaczeniu; ponieważ szerokość wód terytorialnych waha się w poszczególnych Państwach Członkowskich od 3 do 12 mil, uzasadnione byłoby uznanie za wywóz dostaw do wszystkich takich platform poza granicą trzech mil.
- (51) Jeżeli okręt wojenny należący do Państwa Członkowskiego jest zaopatrywany w prowiant na pełnym morzu przez okręt dostawczy, który wypłynął z portu Wspólnoty, możliwe jest otrzymanie od właściwych władz zaświadczenia takiej dostawy; byłoby uzasadnione zastosowanie do takich dostaw tej samej stawki refundacji, jaką stosuje się do zaopatrywania w prowiant w porcie Wspólnoty.
- (52) Pożądane jest, aby produkty rolne wykorzystywane w dostawach na statki lub samoloty korzystały z identycznej refundacji, bez względu na to, czy zostały wzięte na pokład statku lub samolotu we Wspólnocie, czy poza nią.
- (53) Dostawy prowiantu w państwach trzecich mogą być bezpośrednie lub pośrednie; należy wprowadzić metody nadzoru właściwe dla każdego typu dostawy.
- (54) Na mocy przepisów art. 161 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 wyspy Helgoland nie uważa się za miejsce przeznaczenia uprawniające do refundacji; należy zachęcać do spożywania produktów rolnych pochodzących ze Wspólnoty na wyspie Helgoland; w tym celu należy przyjąć niezbędne przepisy.
- (55) Od czasu wejścia w życie Umowy przejściowej w sprawie handlu i unii celnej między Wspólnotą a San Marino ⁽¹⁾ terytorium tego państwa nie jest już częścią obszaru celnego Wspólnoty; z art. 1, 5 i 7 tej umowy wynika, że ceny na produkty rolne kształtują się na tym samym poziomie cenowym w unii celnej i dlatego nie ma żadnego uzasadnienia ekonomicznego, aby przyznawać refundacje wywozowe do wspólnotowych produktów rolnych wysyłanych do San Marino.
- (56) Jeżeli wniosek o zwolnienie lub umorzenie cła jest odrzucony, dane produkty mogą kwalifikować się do refundacji wywozowej albo podlegać będą, w zależności od przypadku, wywozowej opłacie wyrównawczej lub opłacie wywozowej; konieczne jest wprowadzenie szczególnych przepisów.
- (57) Ogólnie rzecz ujmując, siły zbrojne stacjonujące w państwie trzecim, nieznajdujące się pod dowództwem tego kraju, organizacje międzynarodowe i przedstawicielstwa dyplomatyczne ustanowione w państwie trzecim otrzymują swoje dostawy bez należności przywozowych; wydaje się możliwe zastosowanie szczególnych środków – w odniesieniu do sił zbrojnych znajdujących się pod dowództwem jednego z Państw Członkowskich lub organizacji międzynarodowej, której członkiem jest przynajmniej jedno z Państw Członkowskich, w odniesieniu do organizacji międzynarodowych, której członkiem jest przynajmniej jedno z Państw Członkowskich i w odniesieniu do przedstawicielstw dyplomatycznych – które przewidują, że dowód przywozu jest przedstawiany w postaci specjalnego dokumentu.
- (58) Należy wprowadzić przepis, według którego refundacja ma być wypłacona przez Państwo Członkowskie, na terytorium którego zostało przyjęte zgłoszenie wywozowe.
- (59) Może się zdarzyć, że na skutek okoliczności niezależnych od eksportera, egzemplarz kontrolny T5 nie może zostać przedłożony, pomimo że produkt opuścił obszar celný Wspólnoty lub osiągnął konkretne przeznaczenie; taka sytuacja może utrudnić handel; w takim przypadku należy uznać za równoważne inne dokumenty.
- (60) W interesie solidnej praktyki administracyjnej należy wymagać, aby wniosek o wypłatę refundacji wraz z dołączonymi odpowiednimi dokumentami zostały złożone w rozsądnym terminie, z wyjątkiem przypadków siły wyższej i, w szczególności, jeżeli ten termin nie może być dotrzymany wskutek opóźnień administracyjnych niezależnych od eksportera.

⁽¹⁾ Dz.U. L 359 z 9.12.1992, str. 13.

- (61) Okres, w którym dokonywana jest wypłata refundacji wywozowych, jest różny w każdym z Państw Członkowskich; aby nie dopuścić do zakłóceń konkurencji, należy wprowadzić jednolity maksymalny termin wypłaty tych refundacji przez agencje płatnicze.
- (62) Wywóz bardzo małych ilości produktów nie przedstawia żadnego znaczenia ekonomicznego i nadmiernie obciąża właściwe władze; właściwe służby Państw Członkowskich powinny mieć możliwość odmowy wypłacenia refundacji w odniesieniu do takiego wywozu.
- (63) Reguły wspólnotowe przewidują przyznanie refundacji wywozowych w oparciu o obiektywne kryteria, odnoszące się w szczególności do ilości, rodzaju i cech wywożonego produktu, jak również jego geograficznego miejsca przeznaczenia; w świetle nabytych doświadczeń należy przewidzieć środki mające na celu zwalczanie nieprawidłowości, w szczególności oszustwa na szkodę budżetu wspólnotowego; należy przewidzieć możliwość odzyskiwania kwot nienależnie wypłaconych, jak również sankcje w celu przestrzegania przez eksporterów reguł wspólnotowych.
- (64) W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu refundacji wywozowych sankcje należy stosować bez względu na subiektywny aspekt winy; w niektórych przypadkach właściwe jest jednakże odstępnie od stosowania sankcji, w szczególności w przypadku oczywistego błędu uznanego przez odpowiednie władze, i ustalenie poważniejszych sankcji w przypadku działania umyślnego; środki te są konieczne i muszą być współmierne, dostatecznie zniechęcające i jednolicie stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.
- (65) W celu zapewnienia równego traktowania eksporterów w Państwach Członkowskich w zakresie refundacji wywozowych należy wyraźnie przewidzieć zwrot przez beneficjenta nienależnie wypłaconych kwot z odsetkami oraz określić sposoby płatności; aby lepiej chronić interesy finansowe Wspólnoty, należy przewidzieć w szczególności, że w przypadku przeniesienia prawa do refundacji zobowiązanie to zostaje rozciągnięte na cesjonariusza; odzyskane kwoty i odsetki, jak również zebrane kwoty z tytułu sankcji, muszą być przekazane na rzecz Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), zgodnie z przepisami art. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1287/95⁽²⁾.
- (66) W celu zapewnienia jednolitego stosowania w całej Wspólnocie zasady uzasadnionych oczekiwań w ramach odzyskiwania kwot wypłaconych nienależnie należy ustalić warunki, na jakich można zastosować tę zasadę, bez uszczerbku dla postępowania dotyczącego nieprawidłowo dokonanych wydatków przewidzianych w szczególności w art. 5 i 8 rozporządzenia (EWG) nr 729/70.
- (67) Eksporter powinien być odpowiedzialny w szczególności za działania stron trzecich, które mogłyby umożliwić nienależne otrzymanie dokumentów koniecznych dla wypłaty refundacji.
- (68) Właściwe komitety zarządzające nie wydały opinii w terminie wyznaczonym przez ich przewodniczących,
- PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:
- TYTUŁ I
- ZAKRES ZASTOSOWANIA I DEFINICJE**
- Artykuł 1
- Bez uszczerbku dla odstępstw przewidzianych w rozporządzeniach Wspólnoty, w szczególności w odniesieniu do niektórych produktów, niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych, zwanych dalej „refundacjami”, przewidzianych w:
- art. 3 rozporządzenia Rady nr 136/66/EWG⁽³⁾ (oleje i tłuszcze),
 - art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 804/68⁽⁴⁾ (mleko i przetwory mleczne),
 - art. 13 rozporządzenia Rady (EWG) nr 805/68⁽⁵⁾ (wołowina i cielęcina),
- ⁽¹⁾ Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 13.
⁽²⁾ Dz.U. L 125 z 8.6.1995, str. 1.
⁽³⁾ Dz.U. L 172 z 30.9.1996, str. 3025/66.
⁽⁴⁾ Dz.U. L 148 z 28.6.1968, str. 13.
⁽⁵⁾ Dz.U. L 148 z 28.6.1968, str. 24.
- (65) W celu zapewnienia równego traktowania eksporterów w Państwach Członkowskich w zakresie refundacji wywozowych należy wyraźnie przewidzieć zwrot przez beneficjenta nienależnie wypłaconych kwot z odsetkami oraz określić sposoby płatności; aby lepiej chronić interesy finansowe Wspólnoty, należy przewidzieć w szczególności, że w przypadku przeniesienia prawa do refundacji zobowiązanie to zostaje rozciągnięte na cesjonariusza; odzyskane kwoty i odsetki, jak również zebrane

- art. 13 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2759/75 ⁽¹⁾ (wieprzowina),
- art. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2771/75 ⁽²⁾ (jaja),
- art. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2777/75 ⁽³⁾ (drób),
- art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1785/81 ⁽⁴⁾ (cukier, izogluchoza, syrop inulinowy),
- art. 55 i 56 rozporządzenia Rady (EWG) nr 822/87 ⁽⁵⁾ (wino),
- art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 (zboża),
- art. 13 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3072/95 ⁽⁶⁾ (ryż),
- art. 35 rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 ⁽⁷⁾ (owoce i warzywa),
- art. 16, 17 i 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 ⁽⁸⁾ (przetwory owocowe i warzywne).

Artykuł 2

1. Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) — „produkty” oznaczają produkty wymienione w art. 1 oraz towary,
 - „produkty podstawowe” oznaczają produkty przeznaczone do wywozu po przetworzeniu na produkty przetworzone lub na towary; za produkty podstawowe uważa się również towary przeznaczone do wywozu po przetworzeniu,
 - „produkty przetworzone” oznaczają produkty otrzymane z przetworzenia produktów podstawowych i do których stosuje się refundacje wywozowe,
 - „towary” oznaczają towary wymienione w załączniku B do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1222/94 ⁽⁹⁾;
- b) „należności przywozowe” oznaczają należności celne i opłaty o skutku równoważnym oraz inne opłaty przywozowe przewidziane w ramach wspólnej polityki rolnej lub w ramach szczególnych uzgodnień handlowych stosowanych do niektórych towarów będących wynikiem przetworzenia produktów rolnych;
- c) „Państwo Członkowskie wywozu” oznacza Państwo Członkowskie, w którym zostało przyjęte zgłoszenie wywozowe;
- d) „wcześniejsze wyznaczenie refundacji” oznacza wyznaczenie stawki refundacji w dniu złożenia wniosku o pozwolenie na wywóz lub o świadectwo o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji, przy czym stawka ta dostosowana jest przez podwyżkę lub kwotę korygującą stosowaną w odniesieniu do refundacji;

- e) „refundacja zróżnicowana” oznacza:
 - ustalenie więcej niż jednej stawki refundacji dla tego samego produktu, w zależności od państwa trzeciego będącego miejscem przeznaczenia, lub
 - ustalenie jednej lub wielu stawek refundacji dla tego samego produktu w zależności od państwa trzeciego będącego miejscem przeznaczenia oraz nieustalenia żadnej stawki refundacji dla jednego lub więcej państw trzecich;
- f) „zróżnicowana część refundacji” oznacza część refundacji, uzyskanej przez odjęcie od całkowitej wypłaconej kwoty stosowanej refundacji wypłaconej lub która ma być wypłacona na podstawie dowodu opuszczenia obszaru celnego Wspólnoty, obliczoną zgodnie z art. 18;
- g) „wywóz” oznacza dokonanie celnych formalności wywozowych, po których następuje wyprowadzenie produktów poza obszar celny Wspólnoty;
- h) „egzemplarz kontrolny T5” oznacza dokument, określony w art. 471–495 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93;
- i) „eksporter” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która jest uprawniona do refundacji. W przypadku gdy musi lub może zostać użyte pozwolenie na wywóz z wcześniejszym wyznaczeniem refundacji, posiadacz lub, gdzie jest to właściwe, cesjonariusz pozwolenia jest uprawniony do refundacji. Eksporterem dla potrzeb celnych może być inna osoba niż eksporter w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, biorąc pod uwagę związki pomiędzy podmiotami gospodarczymi w zakresie prawa prywatnego chyba że przepisy szczególne przyjęte w ramach niektórych wspólnych organizacji rynków stanowią inaczej;
- j) „zaliczka na poczet refundacji” oznacza kwotę nieprzekraczającą refundacji, wypłacaną od momentu przyjęcia zgłoszenia wywozowego;
- k) „wstępne finansowanie refundacji” oznacza zaliczki na poczet refundacji, w przypadku gdy towary są przetwarzane lub składowane przed wywozem, na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 565/80;
- l) „stawka refundacji określona w drodze przetargu” oznacza kwotę refundacji zaoferowaną przez eksportera i przyjętą w drodze przetargu;
- m) „obszar celny Wspólnoty” oznacza obszary określone w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;
- n) „nomenklatura refundacji” oznacza nomenklaturę produktów rolnych do celów refundacji wywozowych zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3846/87 ⁽¹⁰⁾;
- o) „pozwolenie na wywóz” oznacza dokument określony w art. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3719/88 ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49.

⁽³⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 177 z 1.7.1987, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 84 z 27.3.1987, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1994, str. 5.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 331 z 2.12.1988, str. 1.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia refundacje ustalone w drodze przetargu uznaje się za refundacje wyznaczone wcześniej.

3. W przypadku gdy zgłoszenie wywozowe zawiera wiele różnych kodów nomenklatury refundacji lub kodów Nomenklatury Scalonej, wpisy odnoszące się do każdego z tych kodów uważa się za odrębne zgłoszenia.

TYTUŁ II

WYWÓZ DO PAŃSTW TRZECICH

ROZDZIAŁ I

Uprawnienie do refundacji

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 3

Bez uszczerbku dla przepisów art. 18, 20 i 21 niniejszego rozporządzenia oraz art. 4 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2988/95 ⁽¹⁾, uprawnienie do refundacji nabywa się:

- po opuszczeniu obszaru celnego Wspólnoty, gdy stosuje się jednolitą stawkę refundacji do wszystkich państw trzecich;
- po przywozie do określonego państwa trzeciego, gdy stosuje się do tego państwa trzeciego zróżnicowaną refundację.

Artykuł 4

1. Uprawnienie do refundacji jest uzależnione od przedstawienia pozwolenia na wywóz z wcześniejszym wyznaczeniem refundacji, z wyjątkiem wywozu towarów i międzynarodowej pomocy żywnościowej w rozumieniu art. 10 ust. 4 Porozumienia w sprawie Rolnictwa Rundy Urugwajskiej.

Jednakże nie jest wymagane żadne pozwolenie, aby otrzymać refundację:

- w przypadku gdy kwota refundacji, przypadająca na zgłoszenie wywozowe, nie przekracza 60 EUR,
- w przypadkach objętych art. 6, 36, 40, 44 i 45 oraz art. 46 ust. 1,
- dla dostaw przeznaczonych dla sił zbrojnych Państw Członkowskich stacjonujących w państwach trzecich.

2. Bez względu na ust. 1, pozwolenie na wywóz z wcześniejszym wyznaczeniem refundacji jest również ważne dla wywozu produktu objętego kodem dwunastocyfrowym, innego niż wskazany w polu 16 pozwolenia, jeżeli oba produkty należą:

- do tej samej kategorii, określonej w art. 13a akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 3719/88, lub

- do tej samej grupy produktów, pod warunkiem że taka grupa produktów została określona w tym celu zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 lub zgodnie z odpowiednimi artykułami innych rozporządzeń regulujących wspólne organizacje rynków.

W przypadkach określonych w akapicie pierwszym stosuje się następujące warunki:

- jeżeli stawka refundacji, odpowiadająca faktycznemu produktowi, jest równa lub wyższa od stawki stosowanej do produktu wskazanego w polu 16 pozwolenia, stosuje się tę drugą stawkę,
- jeżeli stawka refundacji, odpowiadająca faktycznemu produktowi, jest niższa od stawki stosowanej do produktu wymienionego w polu 16 pozwolenia, refundacja, która ma być wypłacona, jest otrzymywana poprzez zastosowanie stawki odpowiadającej faktycznemu produktowi zmniejszonej, z wyjątkiem przypadku siły wyższej, o 20 % różnicy między refundacją odpowiadającą produktowi wskazanemu w polu 16 pozwolenia a refundacją dla faktycznego produktu.

W przypadku gdy stosuje się przepisy akapitu drugiego tiret drugie i art. 18 ust. 3 lit. b), zmniejszenie refundacji odpowiadającej rzeczywistemu produktowi i faktycznemu miejscu przeznaczenia obliczane na podstawie różnicy między refundacją odpowiadającą produktowi i miejscu przeznaczenia wymienionymi w pozwoleniu a refundacją odpowiadającą faktycznemu produktowi i faktycznemu miejscu przeznaczenia.

W celu zastosowania przepisów niniejszego ustępu za stawki refundacji, które należy brać pod uwagę, uważa się stawki ważne w dniu złożenia wniosku o pozwolenie. W razie konieczności stawki te są dostosowywane w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego lub deklaracji płatności.

3. W przypadku gdy przepisy ust. 1 lub 2 i art. 51 stosuje się do tej samej operacji wywozowej, kwotę wynikającą z zastosowania ust. 1 lub 2 zmniejsza się o kwotę kary określonej w art. 51.

Artykuł 5

1. „Dzień wywozu” oznacza dzień, w którym organy celne przyjmują zgłoszenie wywozowe stwierdzające, że ma być złożony wniosek o refundację.

2. Data przyjęcia zgłoszenia wywozowego wyznacza:

- a) stosowaną stawkę refundacji, w przypadku gdy refundacja nie została wcześniej wyznaczona;

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

b) dostosowania, których należy dokonać w odniesieniu do stawki refundacji, w przypadku gdy została ona wcześniej wyznaczona;

c) ilość, rodzaj i cechy wywożonego produktu.

3. Każdy inny dokument, mający takie same skutki prawne jak przyjęcie zgłoszenia wywozowego, uważa się za równoważny takiemu przyjęciu.

4. Dokument stosowany w wywozie w celu skorzystania z refundacji zawiera wszystkie konieczne informacje do obliczenia refundacji, w szczególności:

a) W odniesieniu do produktów:

- opis, w razie potrzeby uproszczony, produktów zgodnie z nomenklaturą refundacji wywozowych wraz z kodem nomenklatury refundacji oraz, gdy okaże się to konieczne dla obliczenia refundacji, skład danych produktów lub odniesienie do niego,
- masę netto produktów lub, w razie konieczności, ilość wyrażoną w jednostce miary w celu obliczenia refundacji;

b) w przypadku towarów stosuje się przepisy rozporządzenia (WE) nr 1222/94.

5. W chwili przyjęcia zgłoszenia lub dokumentu przewidzianego w ust. 3 produkty objęte są kontrolą celną, zgodnie z art. 4 ust. 13 i 14 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, aż do momentu opuszczenia przez te produkty obszaru celnego Wspólnoty.

6. Na zasadzie odstępstwa od art. 282 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, zezwolenie na sporządzenie zgłoszenia wywozowego w uproszczonej formie może stanowić, że zgłoszenie uproszczone zawiera oszacowanie masy netto produktów wywożonych luzem lub w jednostkach niestandardowych, w przypadku gdy dokładna ilość może być określona dopiero po zakończeniu załadunku produktów na środek transportu.

Zgłoszenie dodatkowe wskazujące dokładną masę netto musi być złożone po zakończeniu załadunku. Do zgłoszenia musi być dołączona dokumentacja dowodowa potwierdzająca dokładną załadowaną masę netto.

Nie przyznaje się żadnej refundacji dla ilości przekraczającej 110 % oszacowanej masy netto. Jeżeli masa faktycznie załadowana będzie niższa niż 90 % oszacowanej masy netto, refundacja do faktycznie załadowanej masy netto będzie obniżona o 10 % różnicy między refundacją odpowiadającą 90 % oszacowanej masy netto a refundacją odpowiadającą faktycznie załadowanej masie.

Za jednostki niestandardowe uważa się żywe zwierzęta, (pół-)tusze i ćwierci.

Bez względu na art. 278 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, przepisy niniejszego ustępu stosuje się do produktów umieszczonych w ramach uzgodnień dotyczących wstępnego finansowania na mocy art. 26 niniejszego rozporządzenia.

7. Każda osoba dokonująca wywozu produktów, w odniesieniu do których ubiega się o przyznanie refundacji jest zobowiązana:

a) złożyć zgłoszenie wywozowe w urzędzie celnym właściwym ze względu na miejsce załadunku towarów w celu wywozu;

b) powiadomić ten urząd celny przynajmniej 24 godziny przed rozpoczęciem czynności załadunkowych i określić przewidywany czas trwania załadunku. Właściwe organy celne mogą wyznaczyć inny termin niż 24 godziny.

Właściwy urząd celny może zezwolić na czynności załadunkowe po przyjęciu zgłoszenia wywozowego, przed upływem terminu określonego w lit. b).

Właściwy urząd celny jest upoważniony do przeprowadzenia kontroli bezpośrednich i zidentyfikowania towarów transportowanych do urzędu celnego wyprowadzenia towarów poza obszar celny Wspólnoty.

Jeżeli, z powodów administracyjnych, przepisy akapitu pierwszego nie mogą być stosowane, zgłoszenie wywozowe może być złożone tylko we właściwym urzędzie celnym w danym Państwie Członkowskim oraz, jeżeli kontrola bezpośrednia jest przeprowadzana zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 386/90, okazywane towary muszą być całkowicie rozładowane. Jednakże towary nie muszą być całkowicie rozładowane, jeżeli właściwe organy mogą przeprowadzić gruntowną kontrolę bezpośrednią.

Artykuł 6

Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 5 ust. 2, jeżeli wywiezione ilości nie przekraczają 5 000 kilogramów produktu na kod nomenklatury refundacji w przypadku sektora zbóż lub 500 kilogramów na kod nomenklatury refundacji lub kod Nomenklatury Scalonej w przypadku innych produktów oraz gdy taki wywóz wiąże się z częstymi wysyłkami, Państwo Członkowskie może zezwolić na przyjęcie ostatniego dnia miesiąca w celu wyznaczenia stosowanej stawki refundacji lub, jeżeli refundacja jest wyznaczana wcześniej, w celu dokonania dostosowań.

W przypadku gdy refundacja jest wyznaczona wcześniej lub ustalona w drodze przetargu, pozwolenie jest ważne ostatniego dnia miesiąca wywozu.

Eksporterzy uprawnieni do skorzystania z tej opcji nie stosują normalnej procedury w odniesieniu do ilości wymienionych w akapicie pierwszym.

W przypadku Państw Członkowskich nieuczestniczących w unii gospodarczej i walutowej, ostatni dzień miesiąca przyjmuje się do ustalenia kursu wymiany EUR na walutę krajową stosowaną do kwoty refundacji.

Artykuł 7

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 14 i 20, wypłata refundacji jest uzależniona od przedstawienia dowodu, że produkty, które obejmuje przyjęte zgłoszenie wywozowe, opuściły obszar celny Wspólnoty w niezmienionym stanie w ciągu sześćdziesięciu dni od przyjęcia zgłoszenia.

Jednakże ilości produktów pobrane jako próbki podczas dokonywania celnych formalności wywozowych, a następnie niezwrócone, uważa się za nieodjęte od masy netto produktów, z których były faktycznie pobrane.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia uważa się, że dostawy prowiantu dla platform wiertniczych lub wydobywczych określone w art. 44 ust. 1 lit. a) opuściły obszar celny Wspólnoty.

3. Mrożenie pozostaje bez uszczerbku dla zgodności z przepisami ust. 1.

Stosuje się to również w odniesieniu do przepakowania, pod warunkiem że takie przepakowanie nie powoduje zmiany podpozycji produktu w nomenklaturze refundacji lub podpozycji towarów w Nomenklaturze Scalonej. Przepakowania można dokonać jedynie po uzyskaniu zezwolenia organów celnych.

W przypadku przepakowania należy odpowiednio wypełnić egzemplarz kontrolny T5.

Na umieszczanie lub zmianę etykiet można zezwolić na takich samych warunkach jak w przypadku przepakowania na mocy akapitu drugiego i trzeciego.

4. W przypadku gdy eksporter nie może dotrzymać terminu ustanowionego w ust. 1 z powodu siły wyższej, termin ten, na wniosek eksportera, może zostać przedłużony o taki okres, jaki właściwe władze Państwa Członkowskiego wywozu uznają za konieczny w zaistniałych okolicznościach.

Artykuł 8

Jeżeli przed opuszczeniem obszaru celnego Wspólnoty produkt, który jest objęty przyjętym zgłoszeniem celnym, przekracza terytorium Wspólnoty inne niż terytorium Państwa Członkowskiego wywozu, dowód, że produkt ten opuścił obszar celny Wspólnoty, przedstawia się poprzez okazanie należycie potwierdzonego oryginału egzemplarza kontrolnego T5.

W egzemplarzu kontrolnym wypełnia się pola 33, 103, 104 i, w razie konieczności, pole 105. Dokonuje się właściwego wpisu w polu 104.

Artykuł 9

1. W celu przyznania refundacji w przypadku wywozu drogą morską stosuje się następujące przepisy szczególne:

a) w przypadku gdy egzemplarz kontrolny T5 lub dokument krajowy zaświadcza, że produkt opuścił obszar celny Wspólnoty, został potwierdzony przez właściwe władze, dane produkty nie mogą, z wyjątkiem przypadku siły wyższej, pozostawać dłużej niż 28 dni w celu przeładunku w żadnym innym porcie lub portach znajdujących się w tym samym lub w innym Państwie Członkowskim. Termin ten nie ma zastosowania w przypadku, gdy dane produkty opuściły ostatni port na obszarze celnym Wspólnoty w pierwotnym terminie 60 dni;

b) wypłata refundacji jest uzależniona od przedstawienia agencji płatniczej:

— oświadczenia eksportera, że produkty nie mają być przeładowane w innym porcie Wspólnoty,

lub

— dowodu zgodności z przepisami lit. a). Dowód taki składa się w szczególności z dokumentu(-ów) przewozowego(-ych) lub jego/ich kopii lub fotokopii, obejmującego(-ych) produkty od momentu opuszczenia pierwszego portu, w którym dokumenty określone w lit. a) zostały potwierdzone, do momentu przybycia do państwa trzeciego, w którym mają być rozładowane.

Oświadczenie określone w tiret pierwszym podlega odpowiednim kontrolom wrywkowym dokonywanym przez agencję płatniczą. W tym celu wymagany jest dowód określony w tiret drugim.

W przypadku wywozu statkiem wykonującym bezpośrednie usługi przewozowe do portu w państwie trzecim, bez zawijania do żadnego innego portu wspólnotowego, Państwa Członkowskie mogą zastosować uproszczoną procedurę do celów tiret pierwszego;

c) jako alternatywę dla warunków wymienionych w lit. b) Państwo Członkowskie wyprowadzenia może postanowić, aby egzemplarz kontrolny T5 lub dokument krajowy zaświadcza, że produkty opuściły obszar celny Wspólnoty, był potwierdzony jedynie po przedstawieniu dokumentów przewozowych określających miejsce przeznaczenia poza obszarem celnym Wspólnoty.

W takim przypadku w egzemplarzu kontrolnym T5 pod nagłówkiem „Uwagi” w sekcji „Kontrola użycia i/lub przeznaczenia” lub pod odpowiednim nagłówkiem dokumentu krajowego właściwy organ Państwa Członkowskiego wyprowadzenia dodaje jeden z następujących wpisów:

- Documento de transporte con destino fuera de la CE presentado,
- Transportdokument med destination uden for EF forelagt,
- Beförderungspapier mit Bestimmung außerhalb der EG wurde vorgelegt,
- Υποβαλλόμενο έγγραφο μεταφοράς με προορισμό εκτός ΕΚ
- Transport document showing a destination outside the Community has been presented,
- Document de transport avec destination hors CE présenté,
- Documento di trasporto con destinazione fuori CE presentato,
- Vervoerdocument voor bestemming buiten EG voorgelegd,
- Documento de transporte com destino fora da CE apresentado,
- Kuljetusasiakirja, jossa ilmoitetaan yhteisön tullialueen ulkopuolinen määräpaikka, on esitetty,
- Transportdokument med slutlig destination utanför gemenskapens tullområde har lagts fram.

Zgodność z niniejszą literą sprawdzana jest poprzez odpowiednie kontrole wrywkowe przeprowadzane przez agencję płatniczą;

- d) w przypadku stwierdzenia, że warunki określone w lit. a) nie zostały spełnione, do celów art. 35 i 50 za dzień lub dni, o który(-e) przekroczony jest termin 28 dni, uważa się dni, o które przekroczony jest termin ustanowiony w art. 7 i 34.

W przypadku przekroczenia zarówno terminu 60 dni ustanowionego w art. 7 ust. 1, jak i terminu 28 dni ustanowionego w lit. a), kwota, o którą ma być obniżona refundacja lub część zabezpieczenia, która ma podlegać przypadkowi, jest równa kwocie należnej obliczonej dla większego przekroczenia terminu.

2. W celu przyznania refundacji w przypadku wywozu transportem drogowym, wodną drogą śródlądową lub koleją, stosuje się następujące przepisy szczególne:

- a) w przypadku gdy egzemplarz kontrolny T5 lub dokument krajowy zaświadcza, że produkt opuścił obszar celny Wspólnoty, został potwierdzony przez właściwe władze, dane produkty nie mogą, z wyjątkiem przypadku siły wyższej, powrócić na ten obszar w innym celu niż procedura tranzytowa i na czas nie dłuższy niż 28 dni. Termin ten nie ma zastosowania w przypadku, gdy dane produkty ostatecznie opuściły obszar celny Wspólnoty w pierwotnym terminie 60 dni;
- b) zgodność z lit. a) sprawdzana jest poprzez odpowiednie kontrole wrywkowe przeprowadzane przez agencję płatniczą. W takich przypadkach wymagane są dokumenty

transportowe obejmujące produkty do momentu ich przybycia do państwa trzeciego, w którym dane produkty mają być rozładowane.

W przypadku stwierdzenia, że warunki określone w lit. a) nie zostały spełnione, do celów art. 35 i 50 za dzień lub dni, o który(-e) przekroczony jest termin 28 dni, uważa się dni, o które przekroczony jest termin ustanowiony w art. 7 i 34.

W przypadku przekroczenia zarówno terminu 60 dni ustanowionego w art. 7 ust. 1, jak i terminu 28 dni ustanowionego w lit. a), kwota, o którą ma być obniżona refundacja, lub część zabezpieczenia mająca podlegać przypadkowi jest równa kwocie należnej obliczonej dla większego przekroczenia terminu.

3. W celu przyznania refundacji w przypadku wywozu drogą powietrzną stosuje się następujące przepisy szczególne:

- a) egzemplarz kontrolny T5 lub dokument krajowy potwierdzający, że produkt opuścił obszar celny Wspólnoty, może być zatwierdzony przez właściwe władze tylko po okazaniu dokumentu transportowego wskazującego miejsce przeznaczenia poza obszarem celnym Wspólnoty;

- b) w przypadku stwierdzenia, po dokonaniu formalności określonych w lit. a), że produkty pozostają, z wyjątkiem przypadków siły wyższej, dłużej niż 28 dni w celu przeładunku w jednym lub większej liczbie portów lotniczych na obszarze celnym Wspólnoty, do celów art. 35 i 50 za dzień lub dni, o który(-e) przekroczony jest termin 28 dni, uważa się dni, o które przekroczony jest termin ustanowiony w art. 7 i 34.

W przypadku przekroczenia zarówno terminu 60 dni ustanowionego w art. 7 ust. 1, jak i terminu 28 dni ustanowionego w niniejszej literze kwota, o którą ma być obniżona refundacja, lub część zabezpieczenia, która ma podlegać przypadkowi, jest równa kwocie należnej obliczonej dla większego przekroczenia terminu;

- c) zgodność z niniejszym ustępem sprawdzana jest poprzez odpowiednie kontrole wrywkowe, przeprowadzane przez agencję płatniczą;
- d) terminu 28 dni ustanowionego w lit. b) nie stosuje się, jeżeli dane produkty ostatecznie opuściły obszar celny Wspólnoty w pierwotnym terminie 60 dni.

Artykuł 10

1. W przypadku gdy w Państwie Członkowskim wywozu produkt jest objęty jedną z uproszczonych procedur tranzytu wspólnotowego w przewozie koleją lub w wielkich kontenerach, przewidzianych w art. 412–442 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, przy przewozie do stacji przeznaczenia lub dostawie do odbiorcy poza obszarem celnym Wspólnoty wypłata refundacji nie jest uzależniona od przedłożenia egzemplarza kontrolnego T5.

2. Do celów ust. 1 właściwy urząd celny zapewni, aby na dostarczonym dokumencie była umieszczona, w celu wypłaty refundacji, następująca adnotacja: „Opuszczenie obszaru celnego Wspólnoty zgodnie z uproszczoną procedurą tranzytu wspólnotowego dla przewozu kolejną lub w wielkich kontenerach”.

3. Urząd celny, w którym produkty objęte są procedurą określoną w ust. 1, może nie zezwolić na zmianę umowy przewozu tak, aby przewóz kończył się we Wspólnocie, chyba że ustalono, że:

— jeśli refundacja została wypłacona, taka refundacja została zwrócona,

lub

— właściwe władze podjęły niezbędne działania w celu zapewnienia, aby refundacja nie była wypłacona.

Jednakże jeżeli refundacja została wypłacona zgodnie z ust. 1 i jeżeli produkt nie opuścił obszaru celnego Wspólnoty w wyznaczonych terminach, właściwy urząd celny informuje o tym agencję odpowiedzialną za wypłatę refundacji i jak najszybciej dostarcza jej wszystkich niezbędnych danych szczegółowych. W takim przypadku refundację uważa się za nienależnie wypłaconą.

4. W przypadku gdy produkt, będący w obrocie w ramach zewnętrznej procedury tranzytu wspólnotowego lub procedury tranzytu wspólnotowego, jest umieszczony w innym Państwie Członkowskim niż Państwo Członkowskie wywozu, zgodnie z procedurą przewidzianą w ust. 1, w celu przywiezienia do stacji przeznaczenia lub dostarczenia do odbiorcy poza obszarem celnym Wspólnoty, urząd celny, w którym produkt jest objęty wyżej wspomnianą procedurą, umieszcza na odwrocie oryginału egzemplarza kontrolnego T5 w sekcji „Kontrola użycia i/lub miejsca przeznaczenia” pod nagłówkiem „Uwagi” jeden z następujących wpisów:

— Salida del territorio aduanero de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en grandes contenedores:

— Documento de transporte:

tipo:

número:

— Fecha de aceptación para el transporte por parte de la administración ferroviaria o de la empresa de transportes de que se trate:

— Udgang af Fællesskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenklede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane/store containers:

— Transportdocument:

type:

nummer:

— Dato for overtagelse ved jernbane eller ved det pågældende transportfirma:

— Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft im Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Großbehältern:

— Beförderungspapier:

Art:

Nummer:

— Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung oder das betreffende Beförderungsunternehmen:

— Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό το απλοποιημένο καθεώς της κοινοτικής διαμετακόμισης με σιδηρόδρομο ή μεγάλα εμπορευματοκιβώτια:

— Εγγραφο μεταφοράς:

τύπος:

αριθμός:

— Ημερομηνία αποδοχής για μεταφορά από σιδηροδρομική αρχή ή την ενδιαφερόμενη εταιρεία μεταφοράς:

— Exit from the customs territory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers:

— Transport document:

type:

number:

— Date of acceptance for carriage by the railway authorities or the transport undertaking concerned:

— Sorte du territoire douanier de la Communauté sous le régime du transit communautaire simplifié par chemin de fer ou par grands conteneurs:

— Document de transport:

espèce:

numéro:

— Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer ou par l'entreprise de transports concernée:

— Uscita dal territorio doganale della Comunità in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori:

— Documento di trasporto:

tipo:

numero:

— Data di accettazione il trasporto da parte delle ferrovie o dell'impresa di trasporto interessata:

— Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap de regeling vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers:

— Varvoerdocument:

type:

nummer:

— Datum van aanneming ten vervoer door de betrokken spoorwegadministratie of de betrokken vervoeronderneming:

— Saída do território aduaneiro da Comunidade ao abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado por caminho-de-ferro ou em grandes contentores:

— Documento de transporte:

tipo:

número:

— Data de aceitação para o transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada:

— Viety yhteisön tullialueelta yksinkertaistetussa yhteisön passitusmenettelyssä rautateitse tai suurissa konteissa

— Kuljetusasiakirja:

tyyppi:

numero:

— Päivä, jona rautatieviranomaisen tai asianomainen kuljetusviritys hyväksyi kuljetettavaksi:

— Utförsel från gemenskapens tullområde enligt det förenklade transiteringsförfarandet för järnvägstransporter eller transporter i stora containrar:

— Transportdokument:

typ:

nummer:

— Mottagningsdag för befördran hos järnvägsföretaget eller det berörda transportföretaget:

W przypadku zmiany umowy przewozu w taki sposób, aby przewóz kończył się we Wspólnocie, przepisy ust. 3 stosuje się *mutatis mutandis*.

5. W przypadku gdy produkt jest przejęty przez koleje w Państwie Członkowskim wywozu lub innym Państwie Członkowskim i znajduje się w obrocie zgodnie z procedurą zewnętrznego tranzytu wspólnotowego lub wspólnej procedury tranzytowej w ramach umowy przewozu kombinowanym transportem drogowo-kolejowym, w celu przewiezienia koleją do miejsca przeznaczenia znajdującego się na zewnątrz obszaru celnego Wspólnoty, urząd celny właściwy dla terminalu kolejowego lub urząd celny najbliższy terminalowi kolejowemu, w którym produkt został przejęty przez kolej, umieszcza na odwrocie oryginału egzemplarza kontrolnego T5, w polu „Kontrola użycia i/lub przeznaczenia” pod nagłówkiem „Uwagi”, jeden z następujących wpisów:

— Salida del territorio aduanero de la Comunidad por ferrocarril en transporte combinado por ferrocarril carretera:

— Documento de transporte:

tipo:

número:

— Fecha de aceptación del transporte por parte de la administración ferroviaria:

— Udgang af Fællesskabets toldområde ad jernbane ved kombineret jernbane-/landevejstransport:

— Transportdokument:

type:

nummer:

— Dato for overtagelse ved jernbane:

- Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft mit der Eisenbahn zur Beförderung im kombinierten Straßen- und Schienenverkehr:
 - Berförderungspapier:
 - Art:
 - Nummer:
 - Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung:
 - Εξόδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας οιδηρόδρομικώς με συνδυασμένη μεταορα οιδηροδρομικώς-οδικώς:
 - Εγγραφο μεταφοράς:
 - είδος:
 - αριθμός:
 - Ημερομηνία αποδοχής για τη μεταορά από τη διοίκηση των οτδηροδρόμων:
 - Exit from the customs territory of the Community by rail under combined transport by road and by rail:
 - Transport document:
 - type:
 - number:
 - Date of acceptance for carriage by the railway authorities:
 - Sorte du territoire douanier de la Communauté par chemin de fer, en transport combiné rail - route:
 - Document de transport:
 - espèce:
 - numéro:
 - Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer:
 - Uscita dal territorio doganale della Comunità per ferrovia nell'ambito di un trasporto combinato strada-ferrovia:
 - Documento di trasporto:
 - tipo:
 - numero:
 - Data di accettazione del trasporto da parte dell'amministrazione delle ferrovie:
 - Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap per spoor, bij gecombineerd rail-wegvervoer:
 - Varvoerdokument:
 - type:
 - nummer:
 - Datum van aanneming ten vervoer door de spoorwegadministratie:
 - Saída do território aduaneiro da Comunidade por caminho-de-ferro, em transporte combinado rodo-ferroviário:
 - Documento de transporte:
 - tipo:
 - número:
 - Data de aceitação do transporte pela administração dos caminhos-de-ferro:
 - Viety yhteisön tullialueelta rautateitse yhdistetyssä rautatie- ja maantiekuljetuksessa:
 - Kuljetusasiakirja:
 - tyyppi:
 - numero:
 - Päivä, jona rautatieviranomainen hyväksyi kuljetettavaksi:
 - Utförsel från gemenskapens tullområde på järnväg vid kombinerad järnvägs- och landsvägstransport:
 - Transportdokument:
 - typ:
 - nummer:
 - Mottagningsdag för befördran hos järnvägsföretaget:
- Umowa przewozu w kombinowanym transporcie drogowo-kolejowym, która jest zmieniona w taki sposób, aby transport kończył się we Wspólnocie zamiast na zewnątrz Wspólnoty, nie może być wykonana przez kolej bez wcześniejszego upoważnienia urzędu wyjazdu, w takich przypadkach ust. 3 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 11

1. Refundacje przyznaje się tylko do produktów, które niezależnie od sytuacji celnej dotyczącej opakowań:

- są pochodzenia wspólnotowego i znajdują się w swobodnym obrocie we Wspólnocie, lub
- znajdują się w swobodnym obrocie we Wspólnocie, lub
- znajdują się w swobodnym obrocie we Wspólnocie, przy czym refundacja jest ograniczona do opłaty przywózowej pobranej w czasie przywozu.

Przepisy prawa w sprawie wspólnej organizacji rynku danego produktu określają warunki mające zastosowanie do danego produktu z uwzględnieniem przepisów akapitu pierwszego.

2. W przypadku gdy przyznanie refundacji jest uzależnione od warunku, że produkt jest pochodzenia wspólnotowego, eksporter deklaruje pochodzenie określone w akapicie drugim i trzecim, zgodnie z obowiązującymi regułami wspólnotowymi.

W celu przyznania refundacji produkty są pochodzenia wspólnotowego, jeżeli zostały całkowicie uzyskane we Wspólnocie lub, gdy zostały poddane ostatniemu istotnemu przetworzeniu lub istotnej obróbce we Wspólnocie, zgodnie z przepisami art. 23 lub 24 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Bez uszczerbku dla przepisów ust. 5, nie kwalifikują się do przyznania refundacji produkty uzyskane z:

- materiałów pochodzących ze Wspólnoty, oraz
- materiałów rolnych objętych rozporządzeniami określonymi w art. 1, które są przywożone z państw trzecich i które nie zostały poddane istotnemu przetworzeniu we Wspólnocie.

3. Do celów art. 17 ust. 12 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 eksporterzy deklarują, że cukier spełnia jeden z warunków ustanowionych tym rozporządzeniem i określają ten warunek.

4. Deklaracje na mocy ust. 2 i 3 są sprawdzane w taki sam sposób jak inne informacje zawarte w zgłoszeniu wywozowym.

5. W przypadku gdy wywożone są produkty złożone, kwalifikujące się do refundacji w odniesieniu do jednego lub kilku ich składników, refundacja do tych składników uzależniona jest od zgodności składnika lub składników z warunkiem określonym w ust. 1.

Refundacje przyznaje się również, gdy składnik lub składniki, w odniesieniu do których wnosi się o refundację, znajdowały się w jednej z sytuacji określonych w ust. 1 i nie znajdują się już w wolnym obrocie wyłącznie ze względu na zawarcie ich w innych produktach.

6. Do celów ust. 5 refundacje do następujących produktów uważa się za refundacje określone na podstawie składnika:

- produkty podstawowe z sektorów zbóż, jaj, ryżu, cukru, mleka i przetworów mlecznych, wywożone w postaci towarów określonych w załączniku B do rozporządzenia (WE) nr 1222/94,
- cukier biały i cukier surowy objęte kodem CN 1701, glukoza i syrop glukozowy objęte kodami CN 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, izoglukoza objęta kodami CN 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 i 1702 90 30 oraz syropy z buraka cukrowego i trzciny cukrowej objęte kodami CN 1702 60 95 i 1702 90 99, użyte w produktach wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96,
- mleko i przetwory mleczne oraz cukier, wywożone w postaci produktów objętych kodami CN 0402 10 91 do 99, 0402 29, 0402 99, 0403 10 31 do 39, 0403 90 31 do 39, 0403 90 61 do 69, 0404 10 26 do 38, 0404 10 72 do 84 i 0404 90 81 do 89, jak również wywożone w postaci produktów objętych kodem CN 0406 30, które nie znajdują się w żadnej z sytuacji określonych w art. 9 ust. 2 Traktatu,
- zboża wywożone w postaci produktów objętych kodami CN 2309 10 11 do 70, 2309 90 31 do 70 i wymienione w załączniku A do rozporządzenia (EWG) nr 1766/92,
- mleko i przetwory mleczne objęte kodami CN 2309 10 11 do 70, 2309 90 31 do 70 i wymienione w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 804/68.

Artykuł 12

1. Stawka refundacji stosowana do mieszanek objętych działami 2, 10 i 11 Nomenklatury Scalonej jest stawką stosowaną:

- a) w przypadku mieszanek, których jeden ze składników wynosi przynajmniej 90 % wagi, do tego składnika;
- b) w przypadku innych mieszanek, do składnika, do którego stosuje się najniższą stawkę refundacji. W przypadku gdy jeden lub więcej składników nie kwalifikuje się do refundacji, nie wypłaca się żadnej refundacji w odniesieniu do takich mieszanek.

2. Do celów obliczenia refundacji stosowanych do towarów w zestawach i towarów złożonych, każdy składnik uważa się za odrębny produkt.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do mieszanek, towarów w zestawach i towarów złożonych, dla których ustanowione są specjalne zasady obliczania.

Artykuł 13

Przepisy dotyczące wcześniejszego wyznaczania refundacji i dostosowań, które muszą być dokonane w stosunku do nich, stosuje się jedynie do produktów, dla których określona jest stawka refundacji równa zeru lub większa niż zero.

Sekcja 2

Refundacje zróżnicowane

Artykuł 14

1. W przypadku gdy stawka refundacji jest zróżnicowana w zależności od miejsca przeznaczenia, wypłata refundacji jest uzależniona od warunków dodatkowych ustanowionych na mocy art. 15 i 16.

2. W przypadku gdy jednolitą stawkę refundacji stosuje się w odniesieniu do wszystkich miejsc przeznaczenia w dniu wcześniejszego wyznaczenia refundacji i gdy wyznaczone jest obowiązkowe miejsce przeznaczenia, refundację uważa się za zróżnicowaną w zależności od miejsca przeznaczenia, jeżeli stawka stosowana w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego jest niższa od stawki wyznaczonej wcześniej, dostosowanej, gdzie jest to właściwe, do dnia takiego przyjęcia.

Artykuł 15

1. Produkty zostają przewiezione w niezmienionym stanie do państwa trzeciego lub jednego z państw trzecich, do których stosuje się refundacje, w terminie 12 miesięcy od przyjęcia zgłoszenia wywozowego; jednakże można przedłużyć ten termin zgodnie z art. 49.

2. Produkty uważa się za przywiezione w stanie niezmienionym, jeżeli nie ma żadnego dowodu, że zostały w jakikolwiek sposób przetworzone.

Jednakże:

- czynności określone w art. 29 ust. 4, mające na celu zapewnienie konserwacji produktów, mogą być wykonywane przed przywozem i pozostają bez uszczerbku dla zgodności z przepisami ust. 1,
- produkty przetworzone przed przywozem uważa się za przywiezione w stanie niezmienionym, pod warunkiem że przetwarzanie jest dokonywane w państwie trzecim, do którego przywożone są wszystkie produkty powstałe z tego przetworzenia.

3. Produkt uważa się za przywieziony, jeżeli formalności celne, w szczególności te, które dotyczą pobrania należności przywozowych w państwie trzecim, zostały dokonane.

4. Zróżnicowana część refundacji jest płatna w zależności od masy produktów, które podlegały formalnościom celnym przy przywozie w państwie trzecim; jednakże nie bierze się pod uwagę różnic w masie, które mogły powstać podczas

transportu z przyczyn naturalnych i które zostały stwierdzone przez właściwe władze lub z powodu pobrania próbek zgodnie z przepisami art. 7 ust. 1 akapit drugi.

Artykuł 16

1. Dowód dokonania przywozowych formalności celnych jest przedstawiany zgodnie z wyborem eksportera w postaci jednego z następujących dokumentów:

- a) dokumentu celnego lub jego kopii lub fotokopii; zgodność takiej kopii lub fotokopii z oryginałem zostaje poświadczona przez organ, który zatwierdził oryginał dokumentu bądź przez oficjalne służby danego państwa trzeciego, bądź przez oficjalne służby jednego z Państw Członkowskich w danym państwie trzecim, bądź przez organ zobowiązany do wypłaty refundacji;
- b) świadectwa rozładunku i przywozu sporządzone przez spółkę wyspecjalizowaną w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru zatwierdzoną przez Państwo Członkowskie zgodnie z minimalnymi wymaganiami określonymi w ust. 5. Data i numer przywozowego dokumentu celnego muszą być umieszczone w danym świadectwie.

2. W przypadku gdy eksporter nie może otrzymać dokumentu wybranego zgodnie z ust. 1 lit. a) lub b), nawet po zastosowaniu odpowiednich środków lub w przypadku zaistnienia wątpliwości co do autentyczności przedstawionego dokumentu, dowód dokonania przywozowych formalności celnych może być uznany poprzez przedłożenie jednego lub kilku z następujących dokumentów:

- a) kopia dokumentu rozładunku wydana lub poświadczona w państwie trzecim, dla którego refundacja jest wypłacana;
- b) świadectwo rozładunku wydane przez urzędową agencję jednego z Państw Członkowskich ustanowioną w kraju przeznaczenia lub właściwą dla kraju przeznaczenia, zaświadczaające dodatkowo, że produkt opuścił miejsce rozładunku lub przynajmniej że, według jej wiedzy, produkt nie został następnie załadowany w celu ponownego wywozu;
- c) świadectwo rozładunku wydane przez spółkę wyspecjalizowaną w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru, zatwierdzoną przez Państwo Członkowskie zgodnie z minimalnymi wymaganiami określonymi w ust. 5, potwierdzające dodatkowo, że produkt opuścił miejsce rozładunku lub przynajmniej że, według jej wiedzy, produkt nie stanowił przedmiotu kolejnego załadunku w celu ponownego wywozu;
- d) dokument bankowy wydany przez zatwierdzonych pośredników prowadzących działalność na terytorium Wspólnoty, zaświadczaający, w odniesieniu do państw trzecich wymienionych w załączniku II, że płatność za dany wywóz została zapisana na dobro rachunku eksportera;

- e) świadectwo przyjęcia dostawy wystawione przez urząd danego państwa trzeciego w przypadku zakupu przez ten kraj lub przez urząd tego kraju, lub w przypadku gdy towary stanowią pomoc żywnościową;
- f) zaświadczenie przyjęcia dostawy wystawione bądź przez organizację międzynarodową, bądź przez organizację mającą na celu działalność humanitarną zatwierdzoną przez Państwo Członkowskie wywozu, w przypadku gdy towary stanowią pomoc żywnościową;
- g) zaświadczenie przyjęcia dostawy wydane przez organ państwa trzeciego, którego zaproszenia do składania ofert przetargowych mogą być przyjęte na mocy art. 44 rozporządzenia (EWG) nr 3719/88, w przypadku zakupu dokonanego przez ten organ.

3. Eksporterzy są zobowiązani do przedstawienia w każdym przypadku kopii lub fotokopii dokumentów przewozowych.

4. Komisja może, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 rozporządzenia nr 136/66/EWG i odpowiednich artykułach innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków, przewidzieć, w niektórych szczególnych przypadkach, które mają być ustalone, że dowód przywozu określony w ust. 1 i 2 przedstawia się w postaci szczególnego dokumentu lub w jakikolwiek inny sposób.

5. Minimalne wymagania zatwierdzenia spółek wyspecjalizowanych w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru są następujące:

- a) spółki kontroli i nadzoru są zatwierdzane na ich wniosek przez właściwe władze Państw Członkowskich na okres trzech lat. Zatwierdzenie jest ważne dla wszystkich Państw Członkowskich;
- b) po przedstawieniu podstawowych i drugorzędnych dowodów określonych w ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. c), spółki kontroli i nadzoru przeprowadzają wszystkie kontrole konieczne do określenia rodzaju, cech i ilości produktów wymienionych w świadectwie. Dla każdego wydanego świadectwa należy stworzyć akta, w których będą opisane wszystkie czynności kontrolne. Kontrole muszą być wykonywane na miejscu i w chwili przywozu, oprócz wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadków;
- c) spółki kontroli i nadzoru, określone w ust. 1 lit. b) i w ust. 2 lit. c), muszą być niezależne od stron zaangażowanych w transakcję podlegającą kontroli. W szczególności żadna spółka kontroli i nadzoru przeprowadzająca kontrolę danej transakcji handlowej ani żaden oddział należący do tej samej grupy finansowej nie może uczestniczyć w czynności jako eksporter, agent celny, przewoźnik, odbiorca, właściciel magazynu lub ktokolwiek inny, jeżeli powoduje konflikt interesów;

- d) bez uszczerbku dla przepisów art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 729/70 i art. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4045/89 ⁽¹⁾, Państwa Członkowskie sprawują kontrolę nad działalnością agencji kontroli i nadzoru w regularnych odstępach czasu lub gdy istnieje uzasadniona wątpliwość odnośnie do przestrzegania przez nie warunków zatwierdzenia;
- e) państwa Członkowskie wycofują zatwierdzenie, całkowicie lub częściowo, w przypadku stwierdzenia, że spółka kontroli i nadzoru nie daje już gwarancji zgodności z zasadami regulującymi zatwierdzenie.

Dane Państwo Członkowskie niezwłocznie informuje inne Państwa Członkowskie i Komisję o wycofaniu zatwierdzenia. Informacja ta jest przedmiotem wymiany poglądów we wszystkich właściwych komitetach zarządzających.

Wycofanie zezwolenia jest ważne dla wszystkich Państw Członkowskich.

Artykuł 17

Państwa Członkowskie mogą zwolnić eksporterów z obowiązku przedstawienia innych dowodów niż dokument przewozowy, wymagany na mocy art. 16, w przypadku operacji wywozowych dających właściwe gwarancje przybycia do miejsca przeznaczenia produktów będących przedmiotem zgłoszenia wywozowego i uprawniających do refundacji, której zmienny składnik nie przekracza:

- a) 1 200 EUR w przypadku produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c) rozporządzenia nr 136/66/EWG;
- b) 1 200 EUR w przypadku produktów innych niż określone w lit. a), jeżeli państwo trzecie lub terytorium miejsca przeznaczenia jest wymienione w załączniku IV;
- c) 6 000 EUR w przypadku produktów innych niż określone w lit. a), jeżeli państwo trzecie lub terytorium miejsca przeznaczenia nie jest wymienione w załączniku IV.

Artykuł 18

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 14 i bez uszczerbku dla przepisów art. 20, część refundacji jest wypłacana na wniosek eksportera, gdy tylko został przedstawiony dowód, że produkt opuścił obszar celny Wspólnoty.

2. Część refundacji określoną w ust. 1 oblicza się przy użyciu najniższej stawki refundacji obniżonej o 20 % różnicy między stawką wyznaczoną wcześniej a stawką najniższą, przy czym zaniechanie ustalenia stawki uważa się za stawkę najniższą.

W przypadku gdy kwota do wypłacenia nie przewyższa 2 000 EUR, Państwo Członkowskie może odroczyć płatność tej kwoty aż do momentu wypłaty całości refundacji, z wyjątkiem przypadku, gdy eksporter oświadcza, że nie wystąpi z wnioskiem o wypłatę następnej kwoty za dany wywóz.

⁽¹⁾ Dz.U. L 388 z 30.12.1989, str. 18.

3. W przypadku gdy miejsce przeznaczenia wskazane w polu 7 wydanego pozwolenia z wcześniejszym wyznaczeniem refundacji nie jest przestrzegane:

- a) jeżeli stawka refundacji odpowiadająca faktycznemu miejscu przeznaczenia jest równa lub wyższa od stawki refundacji dla miejsca przeznaczenia wskazanego w polu 7, stosuje się tę ostatnią;
- b) jeżeli stawka refundacji odpowiadająca faktycznemu miejscu przeznaczenia jest niższa od stawki refundacji dla miejsca przeznaczenia wskazanego w polu 7, wypłaca się refundację:
 - wynikającą z zastosowania stawki odpowiadającej faktycznemu miejscu przeznaczenia,
 - obniżoną, z wyjątkiem przypadku siły wyższej, o 20 % różnicy między refundacją dla miejsca przeznaczenia wskazanego w polu 7 a refundacją dla faktycznego miejsca przeznaczenia.

Do celów niniejszego artykułu pod uwagę bierze się stawki refundacji obowiązujące w dniu, w którym został złożony wniosek o wydanie pozwolenia. Stawki te wyrównywane są, gdzie jest to stosowne, w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego lub deklaracji płatności.

W przypadku gdy przepisy akapitu pierwszego i drugiego niniejszego ustępu i art. 51 stosuje się do tej samej operacji wywozowej, kwota wynikająca z akapitu pierwszego jest zmniejszona o karę przewidzianą w art. 51.

4. W przypadku gdy stawka refundacji została ustalona w drodze przetargu i gdy stosowny kontrakt stanowi o obowiązkowym miejscu przeznaczenia, żadne okresowe ustalenie refundacji lub fakt, że żadna taka opłata nie jest ustalona dla tego obowiązkowego miejsca przeznaczenia w dniu złożenia wniosku o pozwolenie lub w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego, nie będzie brane pod uwagę do celów wyznaczenia najniższej stawki refundacji.

Artykuł 19

1. Przepisy ust. 2-5 stosuje się w przypadku, gdy produkt jest wywieziony na podstawie pozwolenia na wywóz lub świadectwa o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji z klauzulą obowiązkowego miejsca przeznaczenia.

2. W przypadku gdy produkt nie dotarł do obowiązkowego miejsca przeznaczenia, wypłacona będzie tylko część refundacji wynikająca ze stosowania art. 18 ust. 2.

3. W przypadku gdy produkt na skutek działania siły wyższej jest dostarczony do innego miejsca przeznaczenia niż to, dla którego wystawiono pozwolenie, refundacja jest wypłacana na wniosek eksportera, jeżeli przedstawi on dowód działania siły wyższej i dowód przybycia produktu do miejsca przeznaczenia; dowód przybycia do miejsca przeznaczenia jest przedstawiany zgodnie z przepisami art. 15 i 16.

4. W przypadku gdy stosuje się ust. 3, stosowana refundacja jest równa refundacji ustalonej dla faktycznego miejsca przeznaczenia, bez możliwości uzyskania kwoty wyższej od kwoty

refundacji stosowanej do miejsca przeznaczenia wskazanego w polu 7 pozwolenia wydanego z wcześniej wyznaczoną refundacją.

Stawki refundacji podlegają dostosowaniu, gdzie jest to stosowne, w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego lub deklaracji płatności.

5. Aby kwalifikować się do wcześniej wyznaczonej refundacji, w przypadku gdy produkt jest wywożony na podstawie pozwolenia wydanego na podstawie art. 44 rozporządzenia (EWG) nr 3719/88 oraz gdy refundacja jest zróżnicowana w zależności od miejsca przeznaczenia, eksporter musi przedstawić, oprócz dowodów określonych w art. 16, dowód, że produkt został dostarczony do państwa trzeciego przywozu organowi określonego w zaproszeniu do składania ofert, do którego odnosi się zezwolenie.

Sekcja 3

Szczególne środki ochrony interesów finansowych Wspólnoty

Artykuł 20

1. W przypadku gdy:

- a) istnieją poważne wątpliwości dotyczące faktycznego miejsca przeznaczenia produktu;

lub

- b) istnieje podejrzenie, że produkt może zostać ponownie przywieziony do Wspólnoty z powodu różnicy między kwotą refundacji w odniesieniu do wywożonego produktu a kwotą niepreferencyjnej należności przywozowej, stosowanej do identycznego produktu w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego;

lub

- c) istnieją konkretne podejrzenia, że produkt będzie ponownie przywieziony do Wspólnoty w niezmienionym stanie lub po przetworzeniu w państwie trzecim, bez opłat celnych lub po obniżonej stawce należności przywozowych;

jednolita stawka refundacji lub część refundacji określona w art. 18 ust. 2 zostaje wypłacona tylko wtedy, gdy produkt opuścił obszar celny Wspólnoty zgodnie z przepisami art. 7, oraz:

- i) w przypadku refundacji niezróżnicowanej, produkt został przywieziony do państwa trzeciego w ciągu dwunastu miesięcy od daty przyjęcia zgłoszenia wywozowego lub był poddany istotnemu przetworzeniu lub istotnej obróbce w tym terminie, w rozumieniu art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;

- ii) w przypadku refundacji zróżnicowanej w zależności od miejsca przeznaczenia, produkt został przywieziony w niezmienionym stanie w terminie dwunastu miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia wywozowego w określonym państwie trzecim.

Przepisy art. 15 i 16 stosuje się do przywozu do państw trzecich.

Ponadto właściwe władze Państw Członkowskich mogą wymagać okazania dodatkowych dowodów dotyczących wszystkich refundacji, potwierdzających, że produkt został faktycznie wprowadzony do obrotu w państwie trzecim przywozu lub został poddany istotnemu przetworzeniu lub istotnej obróbce w rozumieniu art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Dodatkowe terminy mogą zostać przyznane na warunkach przewidzianych w art. 49.

2. Państwa Członkowskie stosują przepisy ust. 1 z własnej inicjatywy, a także na żądanie Komisji.

Przepisy dotyczące przypadku określonego w ust. 1 lit. b) nie mają zastosowania, jeżeli konkretne okoliczności danej transakcji, biorąc w szczególności pod uwagę koszty transportu, prawdopodobnie wykluczają ryzyko ponownego przywozu. Ponadto Państwa Członkowskie mogą nie stosować tych przepisów, jeżeli kwota refundacji jest równa lub niższa od 500 EUR dla danego zgłoszenia wywozowego.

3. W przypadku gdy stosuje się ust. 1, a produkt, po opuszczeniu obszaru celnego Wspólnoty, zaginął w transzycie w wyniku działania siły wyższej:

- w przypadku refundacji niezróżnicowanej wypłaca się całkowitą kwotę refundacji,
- w przypadku refundacji zróżnicowanej wypłaca się część refundacji określoną zgodnie z art. 18.

4. Przepisy ust. 1 stosuje się przed wypłaceniem refundacji.

Jednakże refundacja jest uważana za nienależną i musi zostać zwrócona, jeżeli właściwe władze stwierdzą, nawet po wypłaceniu refundacji:

- a) że produkt został zniszczony lub uszkodzony przed wprowadzeniem do obrotu w państwie trzecim lub przed poddaniem go w państwie trzecim istotnej obróbce lub istotnemu przetworzeniu w rozumieniu art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2923/92, chyba że eksporter może wykazać, zgodnie z wymogami właściwych organów, że wywóz został dokonany w takich warunkach ekonomicznych, że produkt mógł być należycie wprowadzony do obrotu w państwie trzecim, bez uszczerbku dla przepisów art. 21 ust. 2 akapit drugi;
- b) że produkt objęty został w państwie trzecim procedurą zawieszenia cel, 12 miesięcy od dnia wywozu ze Wspólnoty, bez poddania go w państwie trzecim jakiegokolwiek istotnej obróbce lub istotnemu przetworzeniu w rozumieniu art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 i wywóz ten nie został dokonany w ramach normalnej transakcji handlowej;
- c) że wywieziony produkt został ponownie przywieziony do Wspólnoty nie będąc uprzednio poddany istotnej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 24 rozporządzenia

(EWG) nr 2913/92, niepreferencyjna stawka celna w przywozie jest niższa od przyznanej refundacji, a wywóz nie był dokonany w ramach normalnej transakcji handlowej;

- d) że produkty wymienione w załączniku V są ponownie przywiezione do Wspólnoty:
 - po uprzedniej obróbce lub przetworzeniu w państwie trzecim bez osiągnięcia poziomu przetworzenia przewidzianego w art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, oraz
 - stosuje się do nich obniżoną lub zerową stawkę celną w przywozie raczej niż stawkę niepreferencyjną.

Państwa Członkowskie powiadamiają bezzwłocznie Komisję, jeżeli stwierdzą, że produkty inne niż wymienione w załączniku V mogą spowodować zakłócenia w handlu.

Przepisów lit. c) i d) nie stosuje się w przypadku, gdy stosuje się przepisy tytułu VI rozdział 2 („Towary powracające”) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 lub gdy produkty zostały ponownie przywiezione dwa lata po dniu dokonania wywozu.

Przepisów art. 51 nie stosuje się do przypadków określonych w lit. b), c) i d).

Sekcja 4

Przypadki nieprzyznania refundacji

Artykuł 21

1. Nie przyznaje się żadnej refundacji do produktów, których jakość handlowa nie jest solidna i właściwa w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego.

Produkty odpowiadają wymogowi ustanowionemu w akapicie pierwszym, jeżeli mogą być wprowadzone do obrotu na obszarze Wspólnoty w normalnych warunkach i zgodnie z opisem znajdującym się we wniosku o przyznanie refundacji oraz, jeżeli produkty te są przeznaczone do spożycia przez ludzi, ich użycie w tym celu nie jest wykluczone lub istotnie ograniczone z powodu ich cech charakterystycznych albo ich stanu.

Zgodność produktów z wymogami ustanowionymi w akapicie pierwszym bada się zgodnie z normami lub praktykami obowiązującymi we Wspólnocie.

Jednakże refundacje przyznaje się również, jeżeli w kraju przeznaczenia wywożone produkty podlegają szczególnym obowiązkowym warunkom, w szczególności warunkom sanitarnym lub zdrowia, które nie odpowiadają normom lub praktykom obowiązującym we Wspólnocie. Obowiązkiem eksportera jest wykazanie, na żądanie właściwych władz, że produkty spełniają powyższe obowiązkowe wymogi w kraju przeznaczenia.

Ponadto, odnośnie do niektórych produktów mogą być przyjęte przepisy szczególne.

2. W przypadku gdy jakość handlowa produktu, który opuścił obszar celny Wspólnoty, była solidna i właściwa, korzysta on z uprawnienia do części refundacji obliczonej zgodnie z art. 18 ust. 2, z wyjątkiem przypadku, gdy stosuje się art. 20. Jednakże traci on to uprawnienie, jeżeli istnieją dowody, że:

- ich jakość handlowa nie jest już solidna i właściwa z powodu ukrytej wady, która ujawniła się później,
- nie mógł być sprzedany konsumentowi finalnemu, ponieważ termin przydatności do spożycia był zbyt bliski daty wywozu.

Jeżeli istnieją dowody, że jakość handlowa produktu nie jest już solidna i właściwa przed zakończeniem przywózowych formalności celnych w państwie trzecim, nie jest on uprawniony do zróżnicowanej części refundacji.

3. Nie przyznaje się żadnej refundacji, jeżeli produkty przekroczą najwyższy dopuszczalny poziom radioaktywności dopuszczony przez ustawodawstwo wspólnotowe. Poziomami stosowanymi do produktów, niezależnie od ich pochodzenia, są poziomy określone w art. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 737/90 ⁽¹⁾.

Artykuł 22

1. Nie przyznaje się żadnej refundacji do wywozu podlegającemu wywozowej opłacie wyrównawczej lub innej opłacie wywozowej wyznaczonej wcześniej lub w drodze przetargu.

2. Jeżeli w przypadku produktu złożonego wywozowa opłata wyrównawcza lub inna opłata wywozowa ustalona jest wcześniej na podstawie jednego lub kilku składników produktu, nie przyznaje się żadnej refundacji do tego składnika lub tych składników.

Artykuł 23

Nie przyznaje się żadnej refundacji do produktów sprzedawanych lub rozprowadzanych na pokładzie statków, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że zostaną ponownie wprowadzone do Wspólnoty bez cła na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83 ⁽²⁾.

ROZDZIAŁ 2

Zaliczka na poczet refundacji

Artykuł 24

1. Na wniosek eksportera Państwa Członkowskie, z chwilą przyjęcia zgłoszenia wywozowego, wypłacają w formie zaliczki całość lub część refundacji, pod warunkiem że zostanie wniesione zabezpieczenie, którego wysokość jest równa kwocie tej zaliczki, podwyższonej o 10 %.

⁽¹⁾ Dz.U. L 82 z 29.3.1990, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 105 z 23.4.1983, str. 1.

Państwa Członkowskie mogą określić warunki, na których będzie możliwe złożenie wniosku o zaliczkę części refundacji.

2. Kwota zaliczki jest obliczana przy użyciu stawki refundacji stosowanej do danego miejsca przeznaczenia, dostosowanej, gdzie jest to właściwe, przez inne kwoty przewidziane w ustawodawstwie wspólnotowym.

3. Państwa Członkowskie mogą nie stosować przepisów ust. 1, jeżeli kwota do zapłacenia nie przekracza 2 000 EUR.

Artykuł 25

1. Jeżeli kwota wypłacona w formie zaliczki jest wyższa od kwoty faktycznie należnej w przypadku danej operacji wywozowej lub równoważnej operacji wywozowej, właściwe władze wszczynają niezwłocznie procedurę przewidzianą w art. 29 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 w celu zwrotu przez eksportera różnicy między tymi dwiema kwotami, powiększonej o 10 %.

Jednakże w przypadku gdy z powodu działania siły wyższej:

- dowody przewidziane na mocy niniejszego rozporządzenia w celu skorzystania z refundacji nie mogą zostać przedstawione,

lub

- produkt dotarł do innego miejsca przeznaczenia niż to, dla którego została obliczona zaliczka,

dodatkowej 10 % podwyżki nie zwraca się.

2. W przypadku gdy produkt nie przybył do miejsca przeznaczenia, dla którego została obliczona zaliczka, wskutek nieprawidłowości popełnionej przez stronę trzecią na szkodę eksportera, a ten ostatni niezwłocznie informuje o tym właściwe władze z własnej inicjatywy i w formie pisemnej, zwracając równocześnie refundację wypłaconą w formie zaliczki, podwyżka określona w ust. 1 jest ograniczona do odsetek należnych za okres, który upłynął między otrzymaniem zaliczki refundacji a jej zwrotem, obliczonych zgodnie z przepisami art. 52 ust. 1 akapit czwarty.

Przepisu tego nie stosuje się w przypadku, gdy właściwe władze zawiadomiły już eksportera o zamiarze przeprowadzenia kontroli lub jeżeli eksporter dowiedział się o tym zamiarze w inny sposób.

3. Wywóz, po ponownym przywozie w ramach systemu towarów powracających, produktów ekwiwalentnych objętych tą samą pozycją Nomenklatury Scalonej uważa się za równoważny, jeżeli są spełnione warunki ustanowione w art. 40 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (EWG) nr 3719/88.

Niniejszy przepis stosuje się tylko wtedy, gdy system towarów powracających został zastosowany w Państwie Członkowskim, w którym zostało przyjęte zgłoszenie wywozowe pierwotnego wywozu.

ROZDZIAŁ 3

Wstępne finansowanie refundacji*Artykuł 26*

1. W przypadku gdy eksporter deklaruje swój zamiar wywozu produktów po przetworzeniu lub składowaniu i skorzystania z refundacji zgodnie z przepisami art. 4 i 5 rozporządzenia (EWG) nr 565/80, warunkiem skorzystania z tych przepisów jest przedstawienie organom celnym deklaracji, zwanej dalej „deklaracją płatności”.

Państwa Członkowskie mogą określić inną nazwę deklaracji płatności.

2. Deklaracja płatności zawiera wszystkie dane szczegółowe konieczne do określenia refundacji do produktów, które mają być wywożone, w szczególności:

a) w przypadku produktów:

- opis – uproszczony, gdzie jest to stosowne – zgodnie z wywozową nomenklaturą refundacji wraz z kodem nomenklatury refundacji i, jeżeli jest to konieczne dla obliczenia refundacji, skład danych produktów lub odniesienie do niego,
- masę netto produktów lub, gdzie to stosowne, ilość wyrażoną w jednostce miary, która ma być użyta przy obliczaniu refundacji;

b) w odniesieniu do towarów stosuje się przepisy rozporządzenia (WE) nr 1222/94.

Ponadto, w przypadku gdy produkty podstawowe mają być przetworzone, deklaracja płatności zawiera:

- opis produktów podstawowych,
- ilość produktów podstawowych,
- wydajność produkcyjną lub podobne informacje.

3. Bez względu na przepisy ust. 2, tymczasowy opis towarów, które mają być otrzymane na bazie produktów podstawowych może, na wniosek eksportera i jeżeli jest to uzasadnione okolicznościami, zostać umieszczony w deklaracji płatności. W takim przypadku eksporter przedstawia właściwym władzom opis końcowy po zakończeniu przetwarzania.

4. Deklaracja płatności musi również określać użycie lub przeznaczenie produktów w przypadku gdy:

- a) eksporter składa wniosek o wypłatę kwoty równej refundacji stosowanej do użycia lub miejsca przeznaczenia przewidzianego dla produktów;
- b) użycie lub przeznaczenie jest konieczne do określenia okresu, w czasie którego produkty mogą pozostawać pod dozorem celnym w celu przetworzenia lub objęcia procedurą składu celnego lub wolnego obszaru celnego.

5. Użycie lub przeznaczenie jest wskazane przez:

- specjalne użycie lub specjalny kraj przeznaczenia, lub
- grupę krajów przeznaczenia, dla których jest stosowana taka sama stawka refundacji.

6. W celu zapewnienia przeprowadzenia kontroli bezpośredniej produktów deklaracje płatności zawierają również wszystkie dane szczegółowe konieczne do określenia dokładnych miejsc, w których produkty mają być przetworzone lub składowane przed wywozem. O każdej zmianie miejsca składowania lub przetwarzania produktów eksporter musi uprzednio powiadomić albo należyć to odnotować w założonych w tym celu rejestrach, zgodnie z wyborem właściwych władz.

Artykuł 27

1. W chwili przyjęcia deklaracji płatności produkty obejmuje się kontrolą celną, zgodnie z art. 4 ust. 13 i 14 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, aż do momentu opuszczenia przez nie obszaru celnego Wspólnoty lub przybycia do przewidzianego miejsca przeznaczenia.

2. Data przyjęcia deklaracji płatności określa:

- a) stosowaną stawkę refundacji, jeżeli refundacja nie jest wcześniej wyznaczona,
- b) dostosowania, których należy dokonać w odniesieniu do stawek refundacji, jeżeli jest ona wcześniej wyznaczona,
- c) termin operacyjny dla kursu walutowego EUR stosowanego do refundacji.

Artykuł 28

1. W przypadku produktów przetworzonych lub towarów otrzymanych z produktów podstawowych wyniki kontroli deklaracji płatności i wszelkich kontroli produktów podstawowych wykorzystuje się do ustalenia refundacji celem wypłaty zaliczki.

2. Ustęp 1 nie wyklucza późniejszej weryfikacji przez właściwe organy zainteresowanego Państwa Członkowskiego lub też wszelkich konsekwencji takiej weryfikacji na mocy obowiązujących przepisów.

3. Produkty podstawowe muszą stanowić całość lub część produktów przetworzonych lub towarów wywożonych w ramach tych uzgodnień.

Jednakże produkty podstawowe składowane luzem mogą, jeżeli właściwe władze na to pozwolą, być całkowicie lub częściowo zastąpione przez ekwiwalentne produkty podstawowe, objęte tą samą ośmiocyfrową podpozycją Nomenklatury Scalonej, o takiej samej jakości handlowej, mające takie same cechy techniczne i spełniające warunki wymagane do otrzymania refundacji wywozowej, pod warunkiem że produkty podstawowe są poddane kontroli celnej.

Właściwe władze Państw Członkowskich wydają takie zezwolenia tylko wtedy, gdy upewnią się, że wszystkie czynności będą wykonane zgodnie z następującymi warunkami:

- eksporter informuje z wyprzedzeniem właściwy urząd celny, w którym została złożona deklaracja płatności, o swoim zamiarze zwrócenia się z wnioskiem o zezwolenie na takie zastąpienie i określa dokładne miejsca składowania i przetworzenia produktów,
- ewidencje towarowe eksportera muszą być codziennie uaktualniane i pozwalać na wszechstronny monitoring, zarówno administracyjny, jak i bezpośredni, całkowitej ilości podstawowych produktów lub produktów przetworzonych, które znajdują się fizycznie w pomieszczeniach, jak również ich szczególnego statusu. Do celów niniejszego artykułu status oznacza sytuację produktów znajdujących się bądź w swobodnym obrocie, bądź objętych procedurą celną, w ramach uzgodnień dotyczących wstępnego finansowania określonych w art. 26 lub uzgodnień dotyczących wywozu określonych w art. 5 i 32,
- zapewnia się gwarancje skutecznej kontroli jakości handlowej i cech technicznych produktów podstawowych, która przeprowadzana jest począwszy od dnia przyjęcia deklaracji płatności do dnia określonego w art. 34 ust. 1.

W przypadku gdy ekwiwalentne produkty podstawowe są składowane w miejscach, za które odpowiedzialny jest inny urząd celny, urząd celny, w którym została złożona deklaracja płatności, przekazuje pisemnie urzędowi celnemu właściwemu dla miejsca, w którym znajdują się produkty ekwiwalentne, odpowiednie informacje, w szczególności o ilości produktów poddanych przetworzeniu, ich jakości handlowej i cech technicznych oraz o procesie lub procesach przetwarzania, które mają być przeprowadzone.

4. Przepisy ust. 3 dotyczące produktów podstawowych mogą być również stosowane do produktów pośrednich składowanych luzem, zastąpionych przez ekwiwalentne produkty pośrednie.

5. Nie zezwala się na zamianę na produkty ekwiwalentne w przypadku produktów objętych skupem interwencyjnym przeznaczonych do wywozu w ramach systemu kontroli, przewidzianego w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3002/92.

6. Produkty podstawowe mogą pozostawać pod kontrolą celną w celu ich przetworzenia przez sześć miesięcy od daty przyjęcia deklaracji płatności.

Jednakże w przypadku gdy wywóz odbywa się na podstawie pozwolenia na wywóz lub świadectwa o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji, termin taki jest równy okresowi ważności pozwolenia lub świadectwa, który jeszcze nie upłynął.

W przypadku gdy wywóz odbywa się na podstawie zezwolenia lub świadectwa o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji, którego okres ważności nie upłynął i jest:

- krótszy niż trzy miesiące, termin wynosi trzy miesiące,

- dłuższy niż rok, termin wynosi rok.

Artykuł 29

1. Jeżeli produkty objęte procedurą składu celnego lub procedurą wolnego obszaru celnego mają być wywiezione, wyniki kontroli deklaracji płatności i wszelkich kontroli tych produktów są stosowane w celu ustalenia refundacji.

2. Ustęp 1 nie wyklucza późniejszej weryfikacji przez właściwe organy zainteresowanego Państwa Członkowskiego lub też wszelkich następstw takiej weryfikacji, na mocy obowiązujących przepisów.

3. Utrata masy z powodów naturalnych, powstająca podczas składowania w ramach procedury składu celnego lub strefy wolnocłowej, nie skutkuje przypadkiem zabezpieczeń, przewidzianym w art. 35. Uszkodzenia produktów nie są uważane za naturalną utratę masy.

4. W stosunku do produktów objętych procedurą składu celnego lub procedurą wolnego obszaru celnego mogą być zastosowane, zgodnie z warunkami przewidzianymi przez właściwe władze, następujące czynności:

- a) inwentaryzacja;
- b) umieszczenie na produktach lub na ich opakowaniach znaków, plomb, etykiet lub innych podobnych znaków odróżniających, pod warunkiem że czynności te nie wzbudzają podejrzeń, że produkty są innego pochodzenia niż ich faktyczne pochodzenie;
- c) zmiany znaków i numerów paczek lub zmiany etykiet, pod warunkiem że czynności te nie wzbudzają podejrzeń, że produkty są innego pochodzenia niż ich faktyczne pochodzenie;
- d) opakowanie, rozpakowanie, zmiana opakowania lub naprawa opakowania, pod warunkiem że czynności te nie wzbudzają podejrzeń, że produkty są innego pochodzenia niż ich faktyczne pochodzenie;

e) wietrzenie;

f) chłodzenie;

g) zamrażanie.

Refundacja do produktów poddanych czynnościom wskazanym powyżej jest uzależniona od ilości, rodzaju i cech produktów w dniu uważanym za dzień obliczenia refundacji, zgodnie z przepisami art. 27.

5. Produkty mogą pozostawać objęte procedurą składu celnego lub procedurą wolnego obszaru celnego przez sześć miesięcy począwszy od daty przyjęcia deklaracji płatności.

Artykuł 30

1. Produkty objęte procedurą składu celnego w Państwie Członkowskim, w którym została przyjęta deklaracja płatności, mogą być transportowane do innego Państwa Członkowskiego w celu składowania w ramach procedury składu celnego i podlegają, w szczególności, przepisom niniejszego artykułu.

W celu identyfikacji produktów od czasu ich wysyłki z jednego Państwa Członkowskiego do innego, środki transportu lub opakowania użyte w celu transportu muszą być zaplombowane zgodnie z przepisami art. 349 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 dowód, że produkty opuściły obszar celny Wspólnoty lub dotarły do miejsca przeznaczenia, jest przedstawiony w postaci egzemplarza kontrolnego T5.

a) W polu 104 egzemplarza kontrolnego, pod nagłówkiem „Inne”, umieszcza się jeden z następujących wpisów:

- Prefinanciación de la restitución – Artículo 30 del Reglamento (CE) n° 800/1999. Declaración de exportación que debe ser presentada, a más tardar, el... (fecha límite establecida para el plazo contemplado en el apartado 5 del artículo 29),
- Forudbetaling af restitutionen – Artikel 30 i forordning (EF) nr 800/1999. Udførselsangivelsen skal indgives senest den... (dato fastsat i overensstemmelse med den i artikel 29, stk. 5, omhandlede frist),
- Vorfinanzierung der Erstattung – Artikel 30 der Verordnung (EG) Nr 800/1999. Die Ausfuhranmeldung ist bis spätestens... vorzulegen (durch die Frist gemäß Artikel 29 Absatz 5 festgelegter Schlußtermin),
- Εκ των προτέρων πληρωμή της επιστροφής – κανονισμός (ΕΚ) Αριθ. 800/1999, άρθρο 30. Η δήλωση εξαγωγής πρέπει να κατατεθεί το αργότερο μέχρι... (ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 5)
- Prefinancing of the refund – Regulation (EC) No 800/1999, Article 30. Export declaration to be lodged by ... (deadline set by the time limit referred to in Article 29(5)),
- Préfinancement de la restitution – règlement (CE) n° 800/1999, article 30. Déclaration d'exportation à déposer au plus tard le... (date limite fixée par le délai visé à l'article 29, paragraphe 5),
- Prefinanziamento della restituzione – Regolamento (CE) n. 800/1999, articolo 30. Dichiarazione d'esportazione da presentare entro il... (data limite fissata in base ai termini indicati al paragrafo 5 dell'articolo 29),

— Voorfinanciering van de restitutie – Verordening (EG) nr 800/1999, artikel 30. Aangifte ten uitvoer moet uiterlijk worden ingediend op... (uiterste datum vastgesteld op basis van de in artikel 29, lid 5 bedoelde termijn),

— Pré - financiamento da restituição – Regulamento (CE) n.º 800/1999, artigo 30.º. Apresentação da declaração de exportação o mais tardar em... (data – limite fixada pelo prazo referido no n.º 5 do artigo 29.º),

— Ennakolta maksettu tuki – asetuksen (EY) N:o 800/1999 30 artiklane, vienti – ilmoitus annettava viimeistään... (määräpäivä vahvistetaan 29 artiklan 5 kohdassa mainitun aikarajoituksen mukaisesti),

— Förfinansiering av exportbidrag – artikel 30 i förordning (EG) nr 800/1999. Exportdeklaration skall ges in senast den... (tidpunkt fastställt enligt den i artikel 29.5 angivna tidsfristen).

b) Urząd nadzorujący skład celny zachowuje egzemplarz kontrolny T5 i umieszcza w polu „Uwagi” na odwrocie tego egzemplarza pod nagłówkiem „Kontrola użycia i/lub miejsca przeznaczenia” następujące wpisy:

- La fecha de aceptación de la declaración de exportación...
- La fecha de salida del territorio aduanero o la de llegada al destino correspondiente...
- Datoen for antagelsen af udførselsangivelsen...
- Datoen for udgangen af toldområdet eller ankomsten til destinationen...
- Zeitpunkt der Annahme der Ausfuhranmeldung...
- Zeitpunkt des Verlassens des Zollgebiets oder des Erreichens der Bestimmung...
- την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής...
- την ημερομηνία εξόδου από το τελωνειακό έδαφος ή αφίξεως στον προορισμό...
- Date of acceptance of the export declaration...
- Date of exit from the customs territory or arrival at destination...
- La date d'acceptation de la déclaration d'exportation...
- La date de sortie du territoire douanier ou de l'arrivée à destination...
- La data di accettazione della dichiarazione d'esportazione...
- La data di uscita dal territorio doganale o dell'arrivo a destinazione...

- De datum van aanvaarding van de aangifte ten uitvoer:...
- De datum waarop de producten of goederen het douanegebied hebben verlaten of ter bestemming zijn aangekomen:...
- Data de aceitação da declaração de exportação:...
- Data de saída do território aduaneiro ou da chegada ao destino:...
- Vienti - ilmoituksen vastaanottopäivämäärä:...
- Päivä, jona viety tullialueelta tai saapunut määräpaikkaan:...
- Mottagningsdag for exportdeklaration:...
- Utförseldag från tullområdet eller ankomstdag till destinationen:...

c) W przypadku gdy, po wyprowadzeniu ze składu, produkty przekraczają terytorium innego Państwa Członkowskiego w celu wywieżenia lub dotarcia do określonego miejsca przeznaczenia, pierwszy urząd celny przeznaczenia pełni funkcję urzędu celnego wyprowadzenia i sporządza lub sporządził w ramach swojej odpowiedzialności jeden lub więcej egzemplarzy kontrolnych T5.

Pole 104 nowego egzemplarza lub egzemplarzy kontrolnych T5 jest odpowiednio oznaczone. Ponadto w polu 106 wpisuje się numer początkowego egzemplarza kontrolnego T5, nazwę urzędu celnego, który wystawił ten egzemplarz, i datę wystawienia.

W przypadku gdy wpis, który ma być umieszczony w polu „Kontrola użycia i/lub przeznaczenia” w początkowym egzemplarzu kontrolnym T5, jest oparty na informacji z egzemplarzy kontrolnych otrzymanych od władz celnych innych Państw Członkowskich lub z dokumentów krajowych otrzymanych od innych organów krajowych, urząd celny przeznaczenia, określony w akapicie pierwszym, umieszcza pod nagłówkiem „Uwagi” numer lub numery stosownych egzemplarzy kontrolnych T5 lub dokumentów krajowych.

W przypadku gdy tylko część produktów objętych egzemplarzem kontrolnym T5 spełnia ustanowione warunki, urząd celny przeznaczenia wpisuje w polu „Kontrola użycia i/lub przeznaczenia” egzemplarza kontrolnego ilość produktów, które spełniają te warunki.

3. W przypadkach określonych w ust. 1, pola 37 i 40 zgłoszenia wywozowego wypełnia się odpowiednio. W polu 40 wskazuje się także datę przyjęcia deklaracji COM 7.

Artykuł 31

1. Zaliczki na poczet refundacji wypłacane są jedynie na specjalny wniosek eksportera przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium została przyjęta deklaracja płatności.

Wniosek o refundację sporządza się:

a) w formie pisemnej; Państwa Członkowskie mogą przewidzieć specjalny formularz do tego celu; lub

b) za pomocą przekazu komputerowego, zgodnie z przepisami ustanowionymi przez właściwe władze.

Do celów niniejszego ustępu przepisy art. 199 ust. 2 i 3 oraz art. 222, 223 i 224 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 stosuje się *mutatis mutandis*.

2. Kwotę zaliczki oblicza się na podstawie stawki stosowanej do dowolnego użycia lub określonego miejsca przeznaczenia. W innych przypadkach, stosowana jest kwota obliczona zgodnie z przepisami art. 18 ust. 2.

Artykuł 32

1. Zgłoszenie wywozowe wnosi się najpóźniej ostatniego dnia terminów, ustanowionych w art. 28 ust. 6 i art. 29 ust. 5, w Państwie Członkowskim, w którym została przyjęta deklaracja płatności lub, w przypadku gdy stosuje się art. 30, w Państwie Członkowskim składowania.

2. Do celów niniejszego artykułu Belgię i Luksemburg uważa się za jedno Państwo Członkowskie w celu stosowania art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 565/80.

Artykuł 33

1. Przed przyjęciem deklaracji płatności wnosi się zabezpieczenie równe kwocie obliczonej zgodnie z art. 31 ust. 2, podwyższonej o 15 %.

2. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na wniesienie zabezpieczenia przewidzianego w ust. 1 po przyjęciu deklaracji płatności, pod warunkiem że przepisy krajowe:

- wymagają, aby eksporter złożył zabezpieczenie w terminie 30 dni od przyjęcia deklaracji płatności i przed wypłatą zaliczki,
- zapewniają wypłatę kwoty równej podwyżce określonej w ust. 1, w przypadku gdy zabezpieczenie nie zostało wniesione w terminie, z wyjątkiem przypadku siły wyższej; jednakże wnioskodawcy może zostać przyznany termin dodatkowy, jeżeli zastosował on wszelkie niezbędne środki ostrożności.

Artykuł 34

1. W ciągu 60 dni od dnia, w którym, w odniesieniu do produktów, przestała być stosowna jakkolwiek procedura przewidziana w art. 4 lub 5 rozporządzenia (EWG) nr 565/80, muszą one:

- opuścić obszar celny Wspólnoty w niezmienionym stanie,
- lub

— w przypadkach określonych w art. 36 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, przybyć do miejsca przeznaczenia w niezmienionym stanie.

2. Przepisy art. 7 ust. 3 i 4, art. 9 i 10 stosuje się w przypadkach objętych ust. 1.

Artykuł 35

1. W przypadku gdy dowód uprawnienia do refundacji został przedstawiony w odniesieniu do produktów objętych przepisami niniejszego rozdziału, zaliczkę kompensuje się z należną kwotą. W przypadku gdy kwota należna w odniesieniu do wywiezionej ilości jest wyższa od tej, która została wypłacona zaliczkowo, różnicę wypłaca się na rzecz zainteresowanej osoby.

W przypadku gdy kwota należna, w odniesieniu do ilości wywiezionej, jest niższa od tej, która została zapłacona zaliczkowo, w szczególności w przypadku gdy stosuje się ust. 2, właściwe władze wszczynają bezzwłocznie procedurę przewidzianą w art. 29 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 w celu uzyskania od podmiotu zwrotu różnicy między tymi dwiema kwotami, powiększonej o 15 %.

2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 50 i bez uszczerbku dla przepisów ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu, w przypadku niedotrzymania jednego lub więcej terminów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, refundację stosowaną do danego wywozu dostosowuje się, z wyjątkiem przypadku siły wyższej, w następujący sposób:

- na początku jest ona obniżona o 15 %, w przypadku gdy jeden lub kilka terminów ustanowionych w art. 15 ust. 1, art. 28 ust. 6, art. 29 ust. 5 oraz art. 34 ust. 1 zostało przekroczonych; taka obniżona refundacja obniżana jest o 2 % za każdy dzień przekroczenia terminów ustanowionych w art. 15 ust. 1, art. 28 ust. 6 oraz art. 29 ust. 5, i o 5 % za każdy dzień przekroczenia terminu przewidzianego w art. 34 ust. 1,
- w przypadku gdy dokumenty określone w art. 49 ust. 2 są przedstawione w ciągu sześciu miesięcy po wyznaczonym terminie, dostosowana refundacja, w razie konieczności, zgodnie z tiret pierwsze, jest obniżona o kwotę równą 15 % refundacji, która zostałaby wypłacona, gdyby wszystkie terminy były dotrzymane.

Przepisy art. 50 ust. 4 i 6 stosuje się *mutatis mutandis*.

3. Jeżeli z powodu działania siły wyższej kwota należna jest niższa od kwoty zaliczki, podwyżki wynoszącej 15 % nie stosuje się.

4. W przypadku gdy produkt nie przybył do miejsca przeznaczenia, dla którego została obliczona zaliczka, wskutek nieprawidłowości popełnionych przez stronę trzecią ze szkodą dla eksportera i jeżeli ten ostatni z własnej inicjatywy niezwłocznie o tym poinformował właściwe władze w formie pisemnej i zwrócił refundację wypłaconą w formie zaliczki,

podwyżka określona w ust. 1 ograniczona jest do odsetek należnych za okres, który upłynął między otrzymaniem zaliczki a jej zwrotem, obliczonych zgodnie z art. 52 ust. 1 akapit czwarty.

Przepisu tego nie stosuje się w przypadku, gdy właściwe władze zawiadomiły już eksportera o ich zamiarze przeprowadzenia kontroli lub gdy eksporter dowiedział się o tym zamiarze w inny sposób.

TYTUŁ III

INNE RODZAJE WYWOZU I PRZYPADKI SZCZEGÓLNE

ROZDZIAŁ I

Miejsca przeznaczenia uważane za wywóz ze Wspólnoty i zaopatrzenie w prowiant

Artykuł 36

1. Do celów niniejszego rozporządzenia za wywóz poza obszar celny Wspólnoty uważa się:

- a) dostawy we Wspólnocie mające na celu zaopatrzenie w prowiant:
 - statków pełnomorskich,
 - samolotów obsługujących linie międzynarodowe, włącznie z liniami wewnątrzwspólnotowymi;
- b) dostawy dla organizacji międzynarodowych ustanowionych na terytorium Wspólnoty;
- c) dostawy dla sił zbrojnych stacjonujących na terytorium Państwa Członkowskiego, ale nie znajdujących się pod jego dowództwem.

2. Ustęp 1 stosuje się tylko wtedy, gdy produkty tego samego rodzaju przywiezione z państw trzecich w celu takiego użycia zwolnione są z należności przywozowych w danym Państwie Członkowskim.

3. Dostawy produktów do składów znajdujących się we Wspólnocie i należących do organizacji międzynarodowych wyspecjalizowanych w pomocy humanitarnej w celu ich użycia w akcjach pomocy żywnościowej w państwach trzecich uważa się za wywóz poza obszar celny Wspólnoty.

Zezwolenia na stosowanie przepisów akapitu pierwszego udzielają właściwe władze Państwa Członkowskiego składowania, które ustalają status celny składu i podejmują środki niezbędne do zapewnienia, aby dane produkty dotarły do miejsca przeznaczenia.

4. Przepisy art. 5 stosuje się do dostaw objętych niniejszym artykułem.

Artykuł 37

1. W przypadku dostaw określonych w art. 36 i 44 Państwa Członkowskie mogą, bez względu na przepisy art. 5, zezwolić na zastosowanie następującej procedury w odniesieniu do wypłaty refundacji. Eksporterzy, którym zezwolono na stosowanie tej procedury nie mogą stosować w tym samym czasie normalnej procedury w odniesieniu do tych samych produktów.

Zezwolenie może być ograniczone do niektórych miejsc załadunku w Państwie Członkowskim wywozu. Zezwolenie może obejmować załadunek w innych Państwach Członkowskich, w takim przypadku stosuje się art. 8.

2. W przypadku produktów, które są ładowane co miesiąc, jak przewidziano w niniejszym artykule, w celu określenia stosowanej stawki refundacji lub dokonania dostosowania w przypadku gdy refundacja została wyznaczona wcześniej, brany jest pod uwagę ostatni dzień miesiąca.

W przypadku Państw Członkowskich, nieuczestniczących w unii gospodarczej i walutowej, ostatni dzień miesiąca jest również brany pod uwagę w celu ustalenia kursu wymiany euro na walutę krajową stosowaną do kwoty refundacji.

3. Jeżeli refundacja jest wyznaczona wcześniej lub w drodze przetargu, pozwolenie musi być ważne ostatniego dnia miesiąca.

4. Eksporterzy muszą prowadzić rejestr zawierający następujące informacje:

- a) dane szczegółowe konieczne do identyfikacji produktów zgodnie z przepisami art. 5 ust. 4;
- b) nazwę lub numer rejestrowy statku(-ów) lub samolotu, na które zostały załadowane produkty;
- c) datę załadunku.

Dane szczegółowe wskazane w akapicie pierwszym wprowadza się do rejestru najpóźniej pierwszego roboczego dnia po załadunku. Jednakże w przypadku gdy załadunek odbywa się w innym Państwie Członkowskim, wyżej wymienione informacje umieszcza się w rejestrze nie później niż pierwszego roboczego dnia po dniu, w którym eksporter musiał zostać poinformowany, że produkty zostały załadowane.

Eksporterzy współpracują w zakresie kontroli, które Państwa Członkowskie uznają za konieczne, i prowadzą rejestry przez co najmniej trzy lata począwszy od końca bieżącego roku kalendarzowego.

5. Państwa Członkowskie mogą zdecydować, aby rejestr został zastąpiony dokumentami stosowanymi w przypadku dostaw, na których organy celne poświadczyły datę załadunku.

6. Przepisy ust. 2–5 stosuje się *mutatis mutandis* do dostaw określonych w art. 36 ust. 1 lit. b) i c).

Artykuł 38

1. Do celów art. 36 ust. 1 lit. a) produkty, które zostały przygotowane przed załadunkiem, przeznaczone do spożycia na pokładzie samolotu lub statków pasażerskich, włącznie z promami, uważa się za przygotowane na pokładzie takich środków transportu.

2. Niniejszy artykuł stosuje się jedynie pod warunkiem, że przed przygotowaniem produktów eksporter przedstawi wystarczające dowody dotyczące ilości, rodzaju i cech produktów podstawowych, w odniesieniu do których ubiega się o refundację.

3. Ustalenia dotyczące magazynu żywności przewidziane w art. 40 mogą być stosowane do przygotowanych produktów określonych w ust. 1 i 2.

Artykuł 39

1. Refundacji nie wypłaca się, jeżeli produkt, dla którego zostało przyjęte zgłoszenie wywozowe, nie przybył w niezmiennym stanie do jednego z miejsc przeznaczenia objętych art. 36 w terminie 60 dni od daty takiego przyjęcia.

2. Artykuł 7 ust. 3 i 4 stosuje się w przypadkach przewidzianych w ust. 1.

3. Jeżeli przed dotarciem do jednego z miejsc przeznaczenia objętego art. 36 produkt objęty zgłoszeniem wywozowym przekracza terytorium Wspólnoty inne niż terytorium Państwa Członkowskiego, na którym zostało przyjęte zgłoszenie, dowód, że produkt ten przybył do określonego miejsca przeznaczenia jest przedstawiany w postaci egzemplarza kontrolnego T5.

W egzemplarzu kontrolnym wypełnia się pola 33, 103, 104 i, gdzie to właściwe, pole 105. W polu 104 znajduje się odpowiednia adnotacja.

4. Formularz 302, który dołącza się do produktów dostarczanych dla sił zbrojnych na mocy art. 36 ust. 1 lit. c), uważa się za równoważny z egzemplarzem kontrolnym T5 określonym w ust. 3, pod warunkiem że przyjęcie produktów jest poświadczane na formularzu przez właściwe władze wojskowe.

Artykuł 40

1. Państwa Członkowskie mogą wypłacić eksporterom refundację w formie zaliczki, na szczególnych warunkach określonych poniżej, jeżeli został przedstawiony dowód, że produkty zostały umieszczone, w terminie 30 dni od przyjęcia zgłoszenia wywozowego i z wyjątkiem przypadku siły wyższej, w pomieszczeniach podlegających kontroli celnej w celu zaopatrzenia w prowiant we Wspólnocie:

— statków pełnomorskich,

lub

— samolotów wykonujących loty międzynarodowe, włącznie z lotami wewnątrzwspólnotowymi,

lub

— platform wiertniczych lub wydobywczych określonych w art. 44.

Pomieszczenia podlegające kontroli celnej, zwane dalej „magazynami żywności”, oraz właściciele magazynów podlegają specjalnemu zatwierdzeniu do celów niniejszego artykułu.

2. Państwa Członkowskie, na których terytorium znajdują się magazyny żywności, zatwierdzają tych właścicieli magazynów i te magazyny żywności, dających niezbędne gwarancje. Zatwierdzenie może być wycofane.

Zatwierdza się tylko tych właścicieli magazynów, którzy zobowiązują się na piśmie:

a) umieścić produkty w nienaruszonym stanie lub zamrożone i/lub po zapakowaniu w celu zaopatrzenia w prowiant we Wspólnocie na pokładach:

— statków pełnomorskich,

lub

— samolotów wykonujących loty międzynarodowe, włącznie z lotami wewnątrzwspólnotowymi,

lub

— platform wiertniczych lub wydobywczych określonych w art. 44;

b) prowadzić rejestr, umożliwiający właściwym władzom przeprowadzenie wszelkich niezbędnych kontroli i który wskazuje, w szczególności:

— datę wprowadzenia żywności do magazynu,

— numery seryjne dokumentów celnych, które są dołączone do produktów oraz dane szczegółowe dotyczące danego urzędu celnego,

— informacje niezbędne do identyfikacji produktów na podstawie art. 5 ust. 4,

— datę opuszczenia przez produkty magazynu żywności,

— numer rejestrowy i nazwy (jeżeli istnieją) statków lub samolotów, na których pokłady produkty zostały załadowane lub nazwę magazynu, do którego są przekazywane,

— datę załadunku;

c) prowadzić ten rejestr przez co najmniej trzy lata począwszy od końca bieżącego roku kalendarzowego;

d) współpracować w zakresie kontroli, w szczególności kontroli okresowych, jeśli właściwe władze uznają za stosowne sprawdzenie zgodności z niniejszym ustępem;

e) wpłacić kwoty, które będą od nich wymagane z tytułu zwrotu refundacji, w przypadku gdy stosuje się art. 42.

3. Kwoty wypłacane na rzecz eksportera na podstawie ust. 1 zostają zaksięgowane jako płatność organu wypłacającego zaliczkę.

Artykuł 41

1. W przypadku gdy zgłoszenie wywozowe zostało przyjęte w Państwie Członkowskim, w którym znajduje się magazyn żywności, właściwe organy celne umieszczają, po wprowadzeniu towarów do magazynu żywności, na dokumencie krajowym, który będzie użyty w celu otrzymania zaliczki refundacji, adnotację, że produkty są zgodne z art. 40.

2. W przypadku gdy zgłoszenie wywozowe zostało przyjęte w innym Państwie Członkowskim niż to, w którym znajduje się magazyn żywności, dowód, że produkty zostały umieszczone w magazynie żywności, przedstawia się w postaci egzemplarza kontrolnego T5.

W egzemplarzu kontrolnym T5 wypełnia się pola 33, 103 i 104 i, gdzie jest to właściwe, pole 105. W polu 104 egzemplarza kontrolnego T5 pod nagłówkiem „Inne” umieszcza się jeden z następujących wpisów:

— Depositado con entrega obligatoria para el abastecimiento – Aplicación del artículo 40 del Reglamento (CE) n° 800/1999,

— Anbringelse på oplag med obligatorisk levering til proviantering – anvendelse af artikel 40 i forordning (EF) nr 800/1999,

— Einlagerung ins Vorratslager mit Lieferpflicht zur Bevorratung – Artikel 40 der Verordnung (EG) Nr 800/1999,

— Εναποθήκευση με υποχρεωτική παράδοση για τον νεφοδοσμό – εφαρμογή των άρθρων 40 του κανονισμού ΕΚ Αρ. 800/1999

— Compulsory entry into warehouse for delivery for victualing – Article 40 of Regulation (EC) No 800/1999,

— Mise en entrepôt avec livraison obligatoire pour l'avitaillement – application de l'article 40 du règlement (CE) n° 800/1999,

— Deposito con consegna obbligatoria per l'approvvigionamento – applicazione dell'articolo 40 del regolamento (CE) n. 800/1999,

— Opslag in depot onder verplichting van levering voor de bevoorrading van zeeschepen of luchtvaartuigen – toepassing van artikel 40 van Verordening (EG) nr 800/1999,

— Colocado em entreposto com destino obrigatório para abastecimento – aplicação do artigo 40.º do Regulamento (CE) n.º 800/1999,

— Siirto varastoon sekä pakollinen toimittaminen muonitus-tarkoituksiin – asetuksen (EY) N:o 40 artiklan soveltaminen,

— Placering i lager med skyldighet at leverera för proviantering – artikel 40 i förordning (EG) nr 800/1999.

Właściwy urząd celny Państwa Członkowskiego przeznaczenia umieszcza w egzemplarzu adnotację, że produkty zostały umieszczone w magazynie po sprawdzeniu, że produkty zostały wprowadzone do rejestru przewidzianego w art. 40 ust. 2.

Artykuł 42

1. W przypadku stwierdzenia, że produkt umieszczony w magazynie żywności nie przybył do danego miejsca przeznaczenia albo nie jest w takim stanie, aby można było go wysłać do określonego miejsca przeznaczenia, właściciel magazynu uiszcza ustaloną kwotę właściwym władzom Państwa Członkowskiego składowania.

2. Ustaloną kwotę określoną w ust. 1 oblicza się w następujący sposób:

- a) ustala się całkowite należności przywozowe stosowane do identycznego produktu dopuszczonego do swobodnego obrotu w Państwie Członkowskim składowania;
- b) kwotę otrzymaną na podstawie lit. a) zwiększa się o 20 %.

Stawką, która ma być stosowana do obliczenia należności przywozowych, jest:

— stawka stosowana w dniu, w którym produkt przybył do innego miejsca przeznaczenia niż określone, lub w dniu, od którego produkt przestał spełniać warunki wysłania do określonego miejsca przeznaczenia,

lub

— w przypadku gdy nie można ustalić tego dnia, stawka stosowana w dniu stwierdzenia, że nie była przestrzegana klauzula obowiązkowego przeznaczenia.

3. W przypadku gdy właściciel magazynu udowodni, że kwota zaliczki dla danego produktu jest niższa od sumy kwoty obliczonej na podstawie ust. 2, uiszcza on tylko kwotę zaliczki, powiększoną o 20 %.

Jednakże w przypadku gdy kwota jest wypłacona w formie zaliczki w innym Państwie Członkowskim, zwiększa się ją o 40 %. W takich przypadkach, jeśli chodzi o Państwa Członkowskie składowania nienależące do Europejskiej Unii Walutowej, taką kwotę wymienia się na walutę krajową Państwa Członkowskiego składowania, stosując kurs walutowy euro obowiązujący w dniu przyjętym do obliczenia należności celnych określonych w ust. 2 lit. a).

4. Płatności przewidziane w niniejszym artykule nie obejmują strat, które nastąpiły podczas składowania w magazynie żywności, powstałe wskutek naturalnych ubytków masy produktów lub pakowania.

Artykuł 43

1. Właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się magazyn żywności, przeprowadzają przynajmniej raz na 12 miesięcy kontrolę bezpośrednią produktów składowanych w magazynie.

Jednakże jeżeli wprowadzenie produktów do magazynu żywności i ich wyprowadzenie są poddane stałym, bezpośrednim kontrolom organów celnych, właściwe władze mogą ograniczyć weryfikację do kontroli dokumentacji składowanych produktów.

2. Właściwe władze Państw Członkowskich składowania mogą zezwolić na przeniesienie produktów do innego magazynu żywności.

W takich przypadkach dane szczegółowe drugiego magazynu żywności wprowadza się do rejestru pierwszego magazynu żywności. Drugi magazyn żywności i właściciel magazynu również uzyskują specjalne zatwierdzenie do celów procedury magazynu żywności.

Po umieszczeniu produktów pod dozorem w drugim magazynie żywności drugi właściciel magazynu jest odpowiedzialny za kwoty uiszczane na podstawie art. 42.

3. W przypadku gdy drugi magazyn żywności nie znajduje się w tym samym Państwie Członkowskim co pierwszy magazyn żywności, dowód, że produkty zostały umieszczone w drugim magazynie przedstawia się w formie oryginału egzemplarza kontrolnego T5, zawierającego jedną z adnotacji określonych w art. 41 ust. 2.

Właściwy urząd celny Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia wpisuje do egzemplarza kontrolnego T5 adnotację, że produkty zostały wprowadzone do magazynu po sprawdzeniu, że są one wpisane do rejestru przewidzianego w art. 40 ust. 2.

4. W przypadku gdy produkty są wyprowadzane z magazynu żywności i umieszczane na pokładzie statku w innym Państwie Członkowskim niż Państwo Członkowskie składowania, dowód umieszczenia na pokładzie przedstawia się zgodnie z art. 39 ust. 3.

5. Dowód objęcia dozorem w innym magazynie żywności, dowód dostarczenia na pokład we Wspólnocie i dowód dostawy określony w art. 44 i art. 45 ust. 3 lit. a) przedstawia się, z wyjątkiem przypadku siły wyższej, w terminie 12 miesięcy od daty wyprowadzenia produktów z magazynu żywności, przy czym art. 49 ust. 3, 4 i 5 stosuje się *mutatis mutandis*.

ROZDZIAŁ 2

Przypadki szczególne

Artykuł 44

1. Dostawy prowiantu:

a) dla platform wiertniczych lub wydobywczych, włącznie ze strukturami pomocniczymi zapewniającymi usługi dodatkowe dla tego typu prac, znajdujących się wewnątrz europejskiego szelfu kontynentalnego lub wewnątrz szelfu kontynentalnego nieeuropejskiej części Wspólnoty, ale powyżej strefy trzech mil począwszy od linii początkowej służącej do ustalenia morza terytorialnego Państwa Członkowskiego;

oraz

b) na pełnym morzu, dla okrętów marynarki wojennej i statków pomocniczych pod banderą Państwa Członkowskiego;

są traktowane na równi, do celów ustalenia stawki refundacji, z dostawami w rozumieniu w art. 36 ust. 1 lit. a).

„Dostawy prowiantu” oznaczają produkty przeznaczone wyłącznie do spożycia na pokładzie.

2. Ustęp 1 stosuje się wyłącznie, gdy stawka refundacji jest wyższa od stawki najniższej.

Państwa Członkowskie mogą stosować te przepisy do całości dostaw prowiantu pod warunkiem że:

a) zostało przedstawione świadectwo dostawy na pokład;

oraz

b) w przypadku platform:

- że dostawa odbywa się w ramach czynności związanych z zaopatrzeniem, uznawanych za normalne przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, z którego wysyłane są produkty na platformę. W związku z tym porty lub miejsca załadunku, rodzaje statków – jeżeli dostawa odbywa się drogą morską – i rodzaje opakowań oraz pojemników są, z wyjątkiem przypadku siły wyższej, tymi, które są normalnie używane,
- że statek lub helikopter dostawczy jest eksploatowany przez osobę fizyczną lub prawną, która prowadzi we Wspólnocie ewidencję, która jest do wglądu i która zawiera wystarczające szczegóły dotyczące rejsu lub lotu.

3. Świadectwa dostawy na pokład przewidziane w ust. 2 lit. a) zawierają kompletne szczegóły dotyczące produktów i/ lub inne szczegóły określające platformę lub okręt wojenny lub statek pomocniczy, na które zostały one dostarczone, wraz z datą dostawy. Państwa Członkowskie mogą żądać dostarczenia informacji dodatkowych.

Świadectwo jest podpisywane:

a) w przypadku platform: przez osobę, którą właściciel platformy uważa za odpowiedzialną za dostawy na pokład. Właściwe władze podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia autentyczności transakcji. Państwa Członkowskie informują Komisję o podjętych środkach;

b) w przypadku okrętów wojennych lub statków pomocniczych: przez władze wojskowe.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 2, w przypadku dostaw na platformy, Państwa Członkowskie mogą zwolnić eksporterów z obowiązku przedstawienia świadectw dostawy na pokład w przypadku dostaw:

- kwalifikujących się do refundacji nieprzekraczającej 3 000 EUR za wywóz,
- zapewniającej odpowiednie gwarancje zgodnie z wymogami Państwa Członkowskiego, że produkty dotrą do miejsca przeznaczenia, oraz
- w przypadku gdy przedstawiono dokument przewozowy i dowód płatności.

4. Właściwe władze Państwa Członkowskiego przyznającego refundację przeprowadzają kontrolę ilości deklarowanych jako dostarczonych na platformy, sprawdzając ewidencję eksportera i właściciela statku lub helikoptera dostawczego. Władze te zapewniają również, aby ilości dostaw prowiantu, dostarczanych zgodnie z niniejszym artykułem, nie przekraczały potrzeb załogi.

Do celów akapitu pierwszego, w razie konieczności, można ubiegać się o pomoc ze strony właściwych władz innego Państwa Członkowskiego.

5. W przypadku gdy art. 8 stosuje się do dostaw na platformę, w polu 104 egzemplarza kontrolnego T5 pod nagłówkiem „Inne” umieszcza się jeden z następujących wpisów:

- Suministro para el abastecimiento de las plataformas – Reglamento (CE) n° 800/1999,
- Proviant til platforme – forordning (EF) nr 800/1999,
- Bevorratungslieferung für Plattformen – Verordnung (EG) Nr 800/1999,
- Προμήθειες τροφοδοσίας για εξέδρες – κανονισμός (ΕΚ) Αριθ. 800/1999,
- Catering supplies for rigs – Regulation (EC) No 800/1999,
- Livraison pour l'avitaillement des plates-formes – règlement (CE) n° 800/1999,
- Provviste di bordo per piattaforma – Regolamento (CE) n. 800/1999,
- Leverantie van boordproviand aan platform – Verordening (EG) nr 800/1999,
- Fornecimentos para abastecimento de plataformas – Regulamento (CE) n.º 800/1999,

- Muonitustoimitukset lautoille – asetus (EY) N:o 800/1999,
- Proviant till plattformar – förordning (EG) nr 800/1999.

6. W przypadku gdy stosuje się art. 40, właściciel magazynu zobowiązuje się odnotować szczegóły dotyczące platformy, na którą wysyłana jest każda przesyłka, nazwę/numer statku/helikoptera dostawczego i datę dostawy na pokład w rejestrze przewidzianym w art. 40 ust. 2 lit. b). Świadczenia dostaw na pokład przewidziane w ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu uważa się za część rejestrów.

7. Państwa Członkowskie zapewniają, aby prowadzona była ewidencja ilości produktów, w podziale według sektorów, które są dostarczane na platformy i które podlegają przepisom niniejszego artykułu.

Artykuł 45

1. W celu ustanowienia stawki refundacji, dostawy prowiantu poza Wspólnotę są traktowane na równi z dostawami na mocy art. 36 ust. 1 lit. b).

2. W przypadku gdy stawka refundacji różni się w zależności od miejsca przeznaczenia, ust. 1 stosuje się, pod warunkiem że zostanie przedstawiony dowód, że produkty faktycznie dostarczone na pokład są tymi samymi, które opuściły w tym celu obszar celny Wspólnoty.

3. Dowód określony w ust. 2 przedstawia się w następujący sposób:

a) dowód bezpośredniej dostawy na pokład w celu zaopatrzenia w prowiant przedstawia się w postaci dokumentu celnego lub dokumentu kontrasygnowanego przez organy celne państwa trzeciego, w którym ma miejsce dostawa na pokład; dokument ten może być wystawiony zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku III.

Muszą one być wypełnione w jednym lub w kilku językach urzędowych Wspólnoty i w języku używanym w danym państwie trzecim.

„Dostawa bezpośrednia” oznacza dostawę kontenera lub niepodzielnej partii produktów, która jest umieszczona na pokładzie statku;

b) w przypadku gdy wywiezione produkty nie są przedmiotem dostawy bezpośredniej i podlegają dozorowi celnemu w państwie trzecim przeznaczenia, przed dostawą na pokład w celu zaopatrzenia w prowiant, dowód dostawy na pokład przedstawia się w postaci następujących dokumentów:

- dokumentu celnego lub dokumentu kontrasygnowanego przez organy celne państwa trzeciego, zaświadczonego, że zawartość kontenera lub niepodzielnej partii produktów została umieszczona w magazynie żywności i że produkty tam umieszczone będą użyte wyłącznie w

celu zaopatrzenia w prowiant; dokument ten może być sporządzony zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku III, oraz

- dokumentu celnego lub dokumentu kontrasygnowanego przez organy celne państwa trzeciego, w którym ma miejsce dostawa na pokład, zaświadczonego, że wszystkie produkty w kontenerze lub niepodzielnych przesyłkach definitywnie opuściły magazyn żywności i zostały dostarczane na pokład oraz wyszczególniającego ilość dostaw częściowych już dokonanych; dokumenty takie mogą być sporządzone zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku III;

c) w przypadku gdy nie można przedstawić dokumentów określonych w lit. a) i lit. b) tiret drugie, Państwo Członkowskie może przyjąć dowód w formie świadectwa przyjęcia podpisanego przez kapitana statku lub przez innego oficera, opatrzonego pieczęcią statku.

W przypadku gdy nie można przedstawić dokumentów określonych w lit. b) tiret drugie, Państwo Członkowskie może przyjąć dowód w formie świadectwa przyjęcia podpisanego przez pracownika linii lotniczej i opatrzonego pieczęcią tej linii lotniczej;

d) dokumenty określone w lit. a) i w lit. b) tiret drugie nie mogą zostać przyjęte przez Państwa Członkowskie, chyba że zawierają wszystkie szczegóły dotyczące produktów dostarczonych na pokład i wskazują datę dostawy, numer rejestrowy i, jeżeli istnieje, nazwę statku lub statków lub samolotów. Aby upewnić się, że ilości dostarczone w celu zaopatrzenia w prowiant odpowiadają normalnym potrzebom załogi i pasażerów danego statku lub samolotu, Państwa Członkowskie mogą żądać dostarczenia dodatkowych informacji lub dokumentów.

4. W każdym przypadku, kopia lub fotokopia dokumentu przewozowego, jak również dokument potwierdzający dokonania płatności za dostawę prowiantu, muszą być przedłożone na poparcie wniosku o wypłatę.

5. Produkty objęte uzgodnieniami określonymi w art. 40 nie mogą być użyte w celu dostaw zgodnie z ust. 3 lit. b).

6. Artykuł 17 stosuje się *mutatis mutandis*.

7. Artykuł 37 nie stosuje się do przypadków objętych niniejszym artykułem.

Artykuł 46

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 161 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, produkty rolne wysyłane na wyspę Helgoland są uważane za wywiezione do celów przepisów dotyczących wypłaty refundacji.

2. Produkty wysyłane do San Marino nie są uważane za wywiezione do celów stosowania przepisów dotyczących refundacji.

Artykuł 47

1. Nie można przyznać refundacji do produktów wywożonych ponownie na podstawie art. 883 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 z wyjątkiem przypadku, gdy wnioski o zwrot lub umorzenie należności przywózowych są następnie odrzucone i jeżeli inne warunki przyznania refundacji zostały spełnione.

2. W przypadku gdy produkty są ponownie wywożone w ramach procedury określonej w ust. 1, odniesienie do tej procedury umieszcza się w dokumencie określonym w art. 5 ust. 4.

Artykuł 48

W przypadku wywozu produktów przeznaczonych dla:

- sił zbrojnych stacjonujących w państwie trzecim, znajdujących się pod dowództwem Państwa Członkowskiego lub organizacji międzynarodowej, której członkiem jest przynajmniej jedno Państwo Członkowskie,
- organizacji międzynarodowych ustanowionych w państwie trzecim, których członkiem jest przynajmniej jedno Państwo Członkowskie,
- przedstawicielstw dyplomatycznych ustanowionych w państwie trzecim,

w odniesieniu do których eksporter nie może przedstawić dowodu przewidzianego w art. 16 ust. 1 lub 2, uważa się, że produkt został przywieziony do państwa trzeciego, w którym stacjonują siły zbrojne lub mają swoją siedzibę organizacje międzynarodowe lub przedstawicielstwa dyplomatyczne, po przedstawieniu dowodu zapłaty za produkty i potwierdzenia dostawy wydanego przez dane siły zbrojne, organizację międzynarodową lub przedstawicielstwo dyplomatyczne w danym państwie trzecim.

TYTUŁ IV

PROCEDURA WYPŁATY REFUNDACJI

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 49

1. Refundacje wypłacane są tylko na specjalny wniosek eksportera przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium zostało przyjęte zgłoszenie wywozowe.

Wniosek o refundację sporządza się:

- a) w formie pisemnej; Państwa Członkowskie mogą przewidzieć specjalny formularz do tego celu; lub

- b) za pomocą przekazu komputerowego zgodnie z przepisami ustanowionymi przez właściwe organy.

Do celów niniejszego ustępu przepisy art. 199 ust. 2 i 3 oraz art. 222, 223 i 224 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 stosuje się *mutatis mutandis*.

2. Z wyjątkiem przypadku siły wyższej, dokumenty dotyczące wypłaty refundacji lub zwolnienia zabezpieczenia muszą być złożone w terminie dwunastu miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia wywozowego.

W przypadku gdy pozwolenie na wywóz, użyte do celów transakcji wywozowej, uprawniające do wypłaty refundacji, zostało wydane przez inne Państwo Członkowskie niż Państwo Członkowskie wywozu, dokumenty dotyczące wypłaty refundacji zawierają fotokopię obu stron tego zezwolenia, należyte opisać.

3. W przypadku gdy egzemplarz kontrolny T5 lub, gdzie to stosowne, dokument krajowy potwierdzający wyprowadzenie poza obszar celny Wspólnoty nie został zwrócony do urzędu celnego wyprowadzenia lub do organu centralnego w terminie trzech miesięcy od dnia jego wystawienia wskutek okoliczności niezależnych od eksportera, ten ostatni może złożyć do właściwego organu uzasadniony wniosek o uznanie innych dokumentów za równoważne.

Dokumenty, które należy przedstawić na poparcie takiego wniosku, zawierają:

- a) w przypadku gdy egzemplarz kontrolny lub dokument krajowy zostały wydane celem wykazania, że produkty opuściły obszar celny Wspólnoty:
 - kopię lub fotokopię dokumentu przewozowego, oraz
 - dokument, który zaświadcza, że produkt został przedstawiony w urzędzie celnym państwa trzeciego lub jeden lub kilka dokumentów określonych w art. 16 ust. 1, 2 i 4.

Można odstąpić od wymogu przedstawienia dokumentów określonych w tiret drugim w przypadku wywozu, w odniesieniu do którego refundacja nie przekracza 1 200 EUR; jednakże w takim przypadku eksporter przedstawia dowód zapłaty.

W przypadku wywozu do państwa trzeciego, będącego sygnatariuszem Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej, egzemplarz zwrotny nr 5 wspólnego dokumentu tranzytowego należyce poświadczony przez dane państwa, jego fotokopię odpowiednio poświadczoną za zgodność z oryginałem lub zawiadomienie z urzędu celnego wyjścia wysyłki uznaje się za równoważne dokumenty towarzyszące;

- b) w przypadku gdy stosuje się art. 36, 40 lub 44, potwierdzenie przez urząd celny odpowiedzialny za sprawdzenie danego miejsca przeznaczenia, że zostały spełnione warunki potwierdzenia danego egzemplarza kontrolnego T5 przez wspomniany urząd; lub

- c) w przypadku gdy stosuje się art. 36 ust. 1 lit a) lub art. 40, świadectwa przyjęcia przewidziane w art. 45 ust. 3 lit. c) i dokument potwierdzający płatność za dostawy w celu zaopatrzenia w żywność.

Do celów niniejszego ustępu świadectwo z urzędu celnego wyprowadzenia zaświadcza, że egzemplarz kontrolny T5 został należycie przedstawiony i zawierające numer i urząd celny wystawienia tego egzemplarza T5, jak również datę opuszczenia przez produkt obszaru celnego Wspólnoty, jest równoważne z egzemplarzem kontrolnym T5.

Ustęp 4 stosuje się w odniesieniu do przedstawienia równoważnego dowodu.

4. W przypadku gdy dokumenty wymagane na mocy art. 16 nie zostały przedstawione w terminie ustanowionym w ust. 2, pomimo że eksporter dołożył należytych starań, aby je otrzymać i dostarczyć w tym terminie, można mu przyznać na jego wniosek dodatkowe terminy na przedłożenie tych dokumentów.

5. Wnioski o uznanie innych dokumentów za równoważne zgodnie z ust. 3, do których dołączono dokumenty towarzyszące lub nie dołączono dokumentów towarzyszących, oraz wnioski o dodatkowy termin przewidziany w ust. 4 składa się w terminie ustanowionym w ust. 2. Jednakże jeżeli wnioski te zostaną złożone w ciągu sześciu miesięcy po tym terminie, stosuje się przepisy art. 50 ust. 2 akapit pierwszy.

6. W przypadku gdy stosuje się art. 37, wnioski o wypłatę refundacji muszą zostać złożone, z wyjątkiem przypadku siły wyższej, w terminie dwunastu miesięcy następujących po miesiącu dostawy na pokład; jednakże zezwolenia przewidziane w art. 37 ust. 1 mogą wymagać, aby eksporterzy składali wnioski o wypłatę w krótszym terminie.

7. Właściwe władze Państw Członkowskich mogą wymagać tłumaczenia wszystkich dokumentów odnoszących się do wniosku o wypłatę refundacji na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

8. Wypłaty określone w ust. 1 są dokonywane przez właściwe władze w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym dysponują one wszystkimi dokumentami i informacjami wymaganymi w celu zaspokojenia roszczenia, z wyjątkiem następujących przypadków:

- a) siły wyższej;

lub

- b) jeżeli wszczęte zostało specjalne administracyjne dochodzenie w sprawie uprawnienia do refundacji. W takich przypadkach, wypłata następuje dopiero po przyznaniu uprawnienia do refundacji;

lub

- c) w celu zastosowania rekompensaty przewidzianej w art. 52 ust. 2 akapit drugi.

9. Refundacja nie może być przyznana w przypadku, gdy jej kwota jest niższa lub równa 60 EUR w danym zgłoszeniu wywozowym.

Artykuł 50

1. W okolicznościach, w jakich spełnione zostały wszystkie wymagania przewidziane w regułach wspólnotowych, dotyczących wykazania uprawnienia do refundacji, z wyjątkiem wymogu dotyczącego dotrzymania terminu lub terminów ustanowionych w art. 7 ust. 1, art. 15 ust. 1 i art. 40 ust. 1, stosuje się niniejsze zasady:

- a) refundacja jest najpierw obniżona o 15 %;
- b) pozostała refundacja, zwana dalej „refundacją obniżoną”, jest następnie obniżona w następujący sposób:
- i) każdy dzień przekroczenia terminu ustanowionego w art. 15 ust. 1 powoduje utratę 2 % refundacji obniżonej;
 - ii) każdy dzień przekroczenia terminu ustanowionego w art. 7 ust. 1 powoduje utratę 5 % refundacji obniżonej;
 - iii) każdy dzień przekroczenia terminu ustanowionego w art. 40 ust. 1 powoduje utratę 10 % refundacji obniżonej.

2. W przypadku gdy dowód, że wszystkie wymagania ustanowione w rozporządzeniach Wspólnoty zostały spełnione, jest dostarczony w ciągu sześciu miesięcy po upływie terminu ustanowionego w art. 49 ust. 2 i 4, wypłacona refundacja wynosi 85 % kwoty, którą by wypłacono, gdyby wszystkie wymagania zostały spełnione.

W przypadku gdy dowód, że wszystkie wymagania przewidziane w rozporządzeniach Wspólnoty zostały spełnione, jest dostarczony w ciągu sześciu miesięcy po upływie terminu ustanowionego w art. 49 ust. 2 i 4, ale terminy ustanowione w art. 7 ust. 1, art. 15 ust. 1 lub art. 40 ust. 1 zostały przekroczone, wypłacona refundacja jest równa refundacji obniżonej zgodnie z ust. 1, zmniejszonej o 15 % kwoty, którą by wypłacono, gdyby wszystkie terminy były dotrzymane.

3. W przypadku gdy refundacja została wypłacona w formie zaliczki zgodnie z art. 24 i jeden lub więcej terminów ustanowionych w art. 7 ust. 1 i art. 15 ust. 1 nie zostały dotrzymane, część zabezpieczenia, które uległo przypadkowi, jest równa:

— obniżce obliczonej zgodnie z ust. 1,

— powiększonej o 10 %.

Pozostała część zabezpieczenia jest zwolniona.

W przypadku gdy refundacja została wypłacona w formie zaliczki zgodnie z art. 24 i dowód, że wszystkie wymogi przewidziane w rozporządzeniach Wspólnoty zostały spełnione, jest dostarczony w ciągu sześciu miesięcy po upływie terminów ustanowionych w art. 49 ust. 2 i 4, kwota, która ma być zwrócona, jest równa 85 % zabezpieczenia.

Jeżeli w przypadkach objętych akapitem trzecim dodatkowo został przekroczony jeden lub więcej terminów ustanowionych w art. 7 ust. 1 i art. 15 ust. 1, kwota, która ma być zwrócona, jest równa:

- kwocie zwróconej zgodnie z akapitem trzecim,
- zmniejszonej o część zabezpieczenia, które uległo przepadkowi, zgodnie z akapitem pierwszym.

4. Całkowita utracona refundacja nie może przekraczać kwoty pełnej refundacji, którą by wypłacono, gdyby wszystkie wymagania zostały spełnione.

5. Do celów niniejszego artykułu uchybienie terminu ustanowionego w art. 39 ust. 1 traktuje się tak samo jak uchybienie terminu ustanowionego w art. 7 ust. 1.

6. W przypadku gdy stosuje się art. 4 ust. 2 i/lub art. 18 ust. 3 i/lub art. 51:

- obniżki przewidziane w niniejszym artykule oblicza się na podstawie refundacji wypłacanej na podstawie art. 4 ust. 2 i/lub art. 18 ust. 3 i/lub art. 51,
- refundacja utracona na podstawie niniejszego artykułu nie przekracza refundacji należnej na podstawie art. 4 ust. 2 i/lub art. 18 ust. 3 i/lub art. 51.

ROZDZIAŁ 2

Kary i zwrot kwot nienależnie wypłaconych

Artykuł 51

1. W przypadku stwierdzenia, że w celu przyznania refundacji wywozowej eksporter złożył wniosek o refundację wyższą od refundacji stosowanej, refundacja należna w przypadku danego wywozu jest refundacją stosowaną do produktów faktycznie wywiezionych, zmniejszoną o kwotę odpowiadającą:

- a) połowie różnicy między refundacją wnioskowaną a refundacją stosowaną do wywozu faktycznie dokonanego;
- b) podwójnej różnicy między refundacją wnioskowaną a refundacją stosowaną, w przypadku gdy eksporter umyślnie dostarczył fałszywych informacji.

2. Za refundację wnioskowaną uważa się kwotę obliczoną na podstawie informacji dostarczonych na podstawie art. 5 lub art. 26 ust. 2. W przypadku gdy stawka refundacji jest zróżnicowana w zależności od miejsca przeznaczenia, zróżnicowaną część refundacji oblicza się stosując informacje dotyczące ilości, wagi i miejsca przeznaczenia dostarczone na podstawie art. 49.

3. Kary przewidzianej w ust. 1 lit. a) nie stosuje się:

- a) w przypadku siły wyższej;
- b) w przypadkach wyjątkowych, jeżeli eksporter po stwierdzeniu, że wnioskowana refundacja jest nadmierna, niezwłocznie powiadamia o tym właściwe władze z własnej inicjatywy i w formie pisemnej, chyba że właściwe władze powiadomiły eksportera o zamiarze zbadania jego wniosku lub eksporter dowiedział się o tym zamiarze, lub właściwe władze wcześniej ustaliły, że wnioskowana refundacja jest nieprawidłowa;
- c) w przypadku oczywistego błędu co do wnioskowanej refundacji, rozpoznanego przez właściwe władze;
- d) w przypadku gdy refundacja, o którą się występuje, jest zgodna z rozporządzeniem (WE) nr 1222/94, w szczególności z jego art. 3 ust. 2, i jest obliczona na podstawie średnich ilości używanych w ustalonym okresie;
- e) w przypadkach dostosowania wagi, o ile różnica w wadze spowodowana jest zastosowaniem innej metody ważenia.

4. W przypadku gdy obniżka przewidziana w ust. 1 lit. a) i b) powoduje kwotę ujemną, kwotę taką uiszcza eksporter.

5. W przypadku gdy właściwe władze ustalą, że wnioskowana refundacja jest nieprawidłowa oraz że wywóz nie został dokonany oraz że w konsekwencji refundacja nie może być obniżona, eksporter uiszcza kwotę odpowiadającą karze przewidzianej w ust. 1 lit. a) lub b), którą zastosowano, aby wywóz został dokonany. W przypadku gdy stawka refundacji różni się w zależności od miejsca przeznaczenia, przy obliczaniu wnioskowanej refundacji i refundacji stosowanej, z wyjątkiem przypadku, gdy przewidziane jest obowiązkowe miejsce przeznaczenia, używa się najniższej dodatniej stawki lub, jeżeli jest od niej wyższa, stawki wynikającej ze wskazania dotyczącego miejsca przeznaczenia na podstawie przepisów art. 24 ust. 2 lub art. 26 ust. 4.

6. Płatność na mocy ust. 4 i 5 jest dokonywana w terminie 30 dni od dnia przyjęcia wniosku o wypłatę. W przypadku gdy termin ten nie został dotrzymany, eksporter płaci odsetki w wysokości określonej w art. 52 ust. 1 za okres rozpoczynający się po 30 dniach od daty otrzymania żądania zapłaty i upływający w przeddzień zapłaty żądanej kwoty.

7. Kary nie mają zastosowania jedynie wtedy, gdy wnioskowana refundacja jest wyższa od refundacji stosowanej na podstawie art. 4 ust. 2, art. 18 ust. 3, art. 35 ust. 2 i/lub art. 50.

8. Kary stosuje się bez uszczerbku dla kar dodatkowych ustanowionych na poziomie krajowym.

9. Państwa Członkowskie mogą zaniechać nakładania sankcji karnych w wysokości 60 EUR lub mniejszych przypadających na jedno zgłoszenie wywozowe.

10. W przypadku gdy produkt wskazany w zgłoszeniu wywozowym lub deklaracji płatności nie jest objęty pozwoleniem, nie jest należna żadna refundacja i nie stosuje się przepisów ust. 1.

11. W przypadku gdy refundacja została wyznaczona wcześniej, karę oblicza się na podstawie stawek refundacji ważnych w dniu wniesienia wniosku o wydanie pozwolenia, przy czym nie uwzględnia się strat refundacji na podstawie art. 4 ust. 1 lub obniżenia refundacji na podstawie art. 4 ust. 2 lub art. 18 ust. 3. W miarę potrzeby stawki te są dostosowane w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego lub deklaracji płatności.

Artykuł 52

1. Bez uszczerbku dla obowiązku uiszczenia kwoty ujemnej na podstawie art. 51 ust. 4, beneficjent zwraca kwoty nienależnie otrzymane, łącznie z karą stosowaną na podstawie art. 51 ust. 1 i odsetkami obliczonymi za okres, który upłynął między płatnością i zwrotem. Jednakże

- a) w przypadku gdy zwrot jest zagwarantowany niezwołnym zabezpieczeniem, przejście zabezpieczenia zgodnie z art. 25 ust. 1 lub art. 35 ust. 1 stanowi odzyskanie należnych kwot;
- b) w przypadku gdy zabezpieczenie zostało zwolnione, beneficjent uiszcza tę część zabezpieczenia, która uległaby przypadkowi, powiększoną o odsetki obliczone od dnia zwolnienia zabezpieczenia do dnia poprzedzającego dzień zapłaty.

Płatności dokonuje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania zapłaty.

Jeżeli od beneficjentów żąda się zwrotu refundacji, Państwa Członkowskie może w celu obliczenia odsetek uwzględnić dokonanie płatności dwudziestego dnia następującego po dniu żądania zwrotu.

Stosowana stopa procentowa jest obliczana zgodnie z przepisami prawa krajowego; jednakże nie może być niższa od stopy procentowej stosowanej w przypadku odzyskiwania kwot na mocy przepisów krajowych.

W przypadku płatności nienależnej, dokonanej w wyniku błędów właściwych władz, nie pobiera się żadnych odsetek, chyba że jest to kwota, która ma być ustalona przez Państwo Członkowskie, odpowiadająca korzyści osiągniętej nienależnie.

W przypadku gdy refundacja jest wypłacona na rzecz cesjonariusza, ten ostatni i eksporter są solidarnie zobowiązani do zwrotu kwot nienależnie wypłaconych, zabezpieczenia nienależnie zwolnionego i odsetek odnoszących się do danego wywozu. Zobowiązanie cesjonariusza jest jednakże ograniczone do kwoty wypłaconej na jego rzecz, powiększonej o odsetki.

2. Kwoty odzyskane, przewidziane w art. 51 ust. 4 i 5, i pobrane odsetki są przekazywane agencjom płatniczym, które odliczają dane kwoty z wydatków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), bez uszczerbku dla przepisów art. 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 595/91 ⁽¹⁾.

W przypadku gdy termin płatności nie jest dotrzymany, Państwa Członkowskie, zamiast wymagać zwrotu, mogą zdecydować, aby kwoty nienależnie wypłacone, zabezpieczenia nienależnie zwolnione i odsetki wyrównawcze były odliczone z następnych płatności na rzecz danego eksportera.

Akapit drugi stosuje się również do kwot, które należy zapłacić na podstawie art. 51 ust. 4 i 5.

3. Bez uszczerbku dla możliwości odstąpienia od stosowania kar w przypadku niskich kwot, przewidzianej w art. 51 ust. 9, Państwa Członkowskie mogą odstąpić od wymogu zwrotu refundacji nienależnie wypłaconych, zabezpieczeń nienależnie zwolnionych, odsetek i kwot przewidzianych w art. 51 ust. 4, w przypadku gdy zwrot odnoszący się do zgłoszenia wywozowego nie przekracza 60 EUR, pod warunkiem że w prawie krajowym ustanowione są podobne przepisy, które przewidują zaniechanie zwrotu w takich przypadkach.

4. Obowiązek zwrotu określony w ust. 1 nie ma zastosowania:

- a) jeżeli płatność została dokonana wskutek błędów właściwych władz Państw Członkowskich lub innych władz i jeżeli błąd nie mógł zostać wykryty przez beneficjenta, oraz beneficjent działał, ze swej strony, w dobrej wierze; lub
- b) jeżeli okres, który upłynął między dniem zawiadomienia beneficjenta o ostatecznej decyzji o przyznaniu refundacji a dniem przekazania beneficjentowi przez władze krajowe lub wspólnotowe pierwszej informacji o rodzaju nienależnej płatności, jest dłuższy niż cztery lata. Przepis ten stosuje się tylko wtedy, gdy beneficjent działał w dobrej wierze.

Działania jakiegokolwiek strony trzeciej mającej bezpośredni lub pośredni związek z formalnościami koniecznymi do wypłaty refundacji, łącznie z działaniami spółek wyspecjalizowanych w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru, przypisywane są beneficjentowi.

Przepisów niniejszego ustępu nie stosuje się do zaliczek na poczet refundacji. W przypadku niedokonania zwrotu na mocy niniejszego ustępu sankcji administracyjnej na podstawie art. 51 ust. 1 lit. a) nie stosuje się.

⁽¹⁾ Dz.U. L 67 z 14.3.1991, str. 11.

TYTUŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 53

Państwa Członkowskie informują Komisję:

- bezzwłocznie o przypadkach, gdy stosuje się art. 20 ust. 1; Komisja powiadamia o tym pozostałe Państwa Członkowskie,
- o ilościach odnośnie do każdego kodu dwunastocyfrowego produktów nieobjętych pozwoleniem na wywóz z wcześniejszym wyznaczeniem refundacji w przypadkach określonych w art. 4 ust. 1 akapit drugi tiret pierwsze, art. 6 i art. 45. Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki w celu zapewnienia, aby informacje zostały przekazane najpóźniej drugiego miesiąca po dokonaniu celnych formalności wywozowych.

Artykuł 54

1. Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 niniejszym traci moc.

Jednakże rozporządzenie to w dalszym ciągu stosuje się:

- do wywozu objętego zgłoszeniem wywozowym, które zostało przyjęte przed stosowaniem niniejszego rozporządzenia,

oraz

- w przypadku gdy rozporządzenie (EWG) nr 565/80 stosuje się do wywozu objętego deklaracjami przyjętymi przed stosowaniem niniejszego rozporządzenia.

2. W każdym akcie wspólnotowym, w którym znajdują się odniesienia do rozporządzeń (EWG) nr 1041/67, (EWG) nr 192/75, (EWG) nr 2730/79, (EWG) nr 798/80, (EWG) nr 2570/84, (EWG) nr 2158/87 i (EWG) nr 3665/87 lub do artykułów tych rozporządzeń, odniesienia te należy uważać za odnoszące się do niniejszego rozporządzenia lub do odpowiadających im artykułów niniejszego rozporządzenia.

Tabela korelacji, odnosząca się do artykułów rozporządzenia (EWG) nr 3665/87, znajduje się w załączniku I.

Artykuł 55

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 1999 r.

Na wniosek zainteresowanych stron przepisy art. 7 ust. 1 akapit drugi i art. 15 ust. 4 stosuje się do wywozu, dla którego wywozowe formalności celne zostały zakończone począwszy od dnia 19 stycznia 1998 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 kwietnia 1999 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Tabela korelacji

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87
artykuł 1	artykuł 1
artykuł 2	artykuł 2
artykuł 3	—
artykuł 4	artykuł 2a
artykuł 5	artykuł 3
artykuł 6	artykuł 3a
artykuł 7	artykuł 4
artykuł 8	artykuł 6
artykuł 9	artykuł 6a
artykuł 10	artykuł 7
artykuł 11 ust. 1, 5 i 6	artykuł 8
artykuł 11 ust. 2, 3 i 4	artykuł 10
artykuł 12	artykuł 9
artykuł 13	artykuł 12
artykuł 14	artykuł 16
artykuł 15	artykuł 17
artykuł 16	artykuł 18
artykuł 17	artykuł 19
artykuł 18	artykuł 20
artykuł 19	artykuł 21
artykuł 20 ust. 1, 2 i 3	artykuł 5
artykuł 20 ust. 4	artykuł 15 ust. 2
artykuł 21	artykuł 13
artykuł 22	artykuł 14
artykuł 23	artykuł 15 ust. 1
artykuł 24	artykuł 22
artykuł 25	artykuł 23
artykuł 26	artykuł 25
artykuł 27	artykuł 26
artykuł 28 ust. 1, 2, 3, 5 i 6	artykuł 27
artykuł 29	artykuł 28
artykuł 30	artykuł 28a
artykuł 31	artykuł 29
artykuł 32	artykuł 30
artykuł 33	artykuł 31
artykuł 34	artykuł 32
artykuł 35	artykuł 33
artykuł 36	artykuł 34
artykuł 37	artykuł 35
artykuł 38	artykuł 36
artykuł 39	artykuł 37
artykuł 40	artykuł 38
artykuł 41	artykuł 39
artykuł 42	artykuł 40

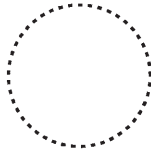
Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87
artykuł 43	artykuł 41
artykuł 44	artykuł 42
artykuł 45	artykuł 43
artykuł 46	artykuł 44
artykuł 47	artykuł 45
artykuł 48	artykuł 46
artykuł 49 ust. 1–7	artykuł 47
artykuł 49 ust. 9	artykuł 11 ust. 2
artykuł 50	artykuł 48
artykuł 51	artykuł 11 ust. 1
artykuł 52	artykuł 11 ust. 3–6
artykuł 53	artykuł 49
artykuł 54	artykuł 50
artykuł 55	artykuł 51
załącznik I	załącznik I
załącznik II	załącznik III
załącznik III	załącznik IV
załącznik IV	—
załącznik V	—

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz państw trzecich określonych w art. 16 ust. 2 lit. d), dla których warunkiem przekazania płatności jest wywóz produktów

Algieria	Malawi
Burundi	Malta
Gwinea Równikowa	St. Lucia
Kenia	Senegal
Lesotho	Tanzania

ZAŁĄCZNIK III

1. Eksporter (nazwa i dokładny adres w Państwie Członkowskim)		ŚWIADECTWO DOSTAWY NA STATEK WODNY LUB POWIETRZNY W PAŃSTWIE TRZECIM	
2. Magazyn żywności (nazwa i dokładny adres w państwie trzecim)		Uwaga: Niniejszy formularz musi być wypełniony w sposób czytelny i trwały pismem odręcznym lub maszynowym.	
		3. Państwo Członkowskie wywozu	
5. Nazwa statku i kraju rejestru lub numer rejestrowy samolotu		4. Kraj przeznaczenia	
		6. Rodzaj, numer i data dokumentu wywozowego wydanego przez urząd celny	
7. Rodzaj i data dokumentu przewozowego			
8. Oznaczenia i numery — Numer i rodzaj opakowania — Opis towarów		9. Waga brutto (kg)	10. Ilość netto ⁽¹⁾
11. POTWIERDZENIE PRZEZ ORGANY CELNE KRAJU, W KTÓRYM DOKONYWANE JEST ZAOPATRZENIE W PROWIAN'T Zaświadcza się, że powyższe towary A. zostały dostarczone na pokład statku wodnego lub powietrznego wskazanego w polu nr 5 ⁽²⁾ B. znajdują się w magazynie wskazanym w polu nr 2 i będą użyte wyłącznie w celu zaopatrzenia w prowiant ⁽²⁾ Uwagi			
Miejscowość, data:		Pieczęć i podpis organów celnych 	

⁽¹⁾ Kilogramy lub inne jednostki miary.⁽²⁾ Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK IV

Lista państw trzecich i terytoriów określonych w art. 17 lit. b) i c)

Islandia	Słowacja
Norwegia	Węgry
Lichtenstein	Rumunia
Szwajcaria	Bułgaria
Wyspa Helgoland	Albania
Andora	Ukraina
Gibraltar	Białoruś
Ceuta i Melilla	Mołdawia
Watykan	Rosja
Malta	Gruzja
Cypr	Armenia
Maroko	Azerbejdżan
Turcja	Słowenia
Estonia	Chorwacja
Łotwa	Bośnia i Hercegowina
Litwa	Serbia i Czarnogóra
Polska	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii
Republika Czeska	

ZAŁĄCZNIK V

Lista produktów do których stosuje się art. 20 ust. 4 lit. d)

- I. Produkty wymienione w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 3072/95 (ryż)
- II. Produkty wymienione w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 (cukier i izoglukoza)
- III. Produkty wymienione w art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 (zboża)

IV.

Kod CN	Wołowina/cielęcina
0102	Bydło żywe
0201	Wołowina świeża lub chłodzona
0202	Wołowina mrożona
0206 10 95	Gruba przepona i cienka przepona świeża lub chłodzona
0206 29 91	Gruba przepona i cienka przepona mrożona

V.

Kod CN	Mleko i przetwory mleczne
0402	Mleko i śmietana, zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego
0403 90 11 do 0403 90 39	Maślanka w proszku
0404 90 21 do 0404 90 89	Składniki mleka
0405	Masło i inne tłuszcze i oleje otrzymane z mleka
0406 20	Ser tarty lub proszkowany
0406 30	Ser przetworzony
0406 90 13 do 0406 90 27	} Pozostałe sery
0406 90 61 do 0406 90 81	
0406 90 86 do 0406 90 88	

VI.

Kod CN	Wino
2204 29 62 2204 29 64 2204 29 65 2204 29 71 2204 29 72 2204 29 75 2204 29 83 2204 29 84 2204 29 94 2204 29 98	} Wino stołowe luzem

VII.

Kod CN	Produkty rolne wywożone w postaci towarów nieobjętych załącznikiem II do Traktatu
1901 90 91	Niezawierające tłuszczu z mleka, sacharozy, izoglukozy, glukozy ani skrobi lub zawierające mniej niż 1,5 % tłuszczu z mleka, 5 % sacharozy (włącznie z cukrem inwertowanym) lub izoglukozy, 5 % glukozy lub skrobi, wyłączając przetwory spożywcze w postaci proszku z towarów objętych pozycjami od 0401 do 0404
2101 12 92	Przetwory na bazie ekstraktów, esencji lub koncentratów kawy
2101 20 92	Przetwory na bazie ekstraktów, esencji lub koncentratów herbaty lub herbaty paragwajskiej
3505 10 10 do 3505 10 90	Dekstryny i pozostałe skrobie modyfikowane
3809 10 10 do 3809 10 90	Środki wykończeniowe, nośniki barwników przyspieszające barwienie, utrwalacze barwników i inne preparaty na bazie substancji skrobiowych